

OPGEPAST, ONGEPAST

PAUL COPPENS

GUY DIDELEZ

WILLI DE WIT

OPGEPAST, ONGEPAST

komedie van

Paul Coppens, Guy Didelez & Willi De Wit

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16

Dit werk mag slechts worden opgevoerd worden
na voorafgaande schriftelijke toelating van

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16
E-mail info@almo.be
www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

OPGEPAST, ONGEPAST

‘Verkleed’-komedie van **Paul Coppens, Guy Didelez & Willi De Wit.**

PERONAGES:

Het stuk kan gespeeld worden door verschillende acteurs/trices.

Min. 6 – max 21 + 1 of 2 figuranten.

Maar de charme en de verrassing van het stuk ligt hem juist in de verschillende typetjes die door zes spelers worden vertolkt. (3 D – 3 H). Door de snelheid waarbij ze van het ene personage in het andere kruipen (ouder of jonger gemaakt door bijv. pruik) iemand verdwijnt bijvoorbeeld in een pashokje en komt aan de andere kant als ander personage de zaak binnen om dan later weer uit het pashokje te komen.

Vooraf naar het einde toe dient dit steeds sneller en sneller te gebeuren.

Alleen Sylvain is een vaste rol. Voor de personages: zie verder.

DECOR:

Kledingzaak WIDI & CO.

Verschiede pashokjes (vijf à zes) tegen achterwand, afgesloten door gordijntjes. Deze hokjes moeten wel achteraan een uitgang hebben waaruit de spelers weg kunnen om in een andere personage ergens anders op te komen. Een van de pashokjes doet wat geheimzinnig aan, want er hangt gedurende het hele stuk een bordje ‘BUITEN DIENST’. Tevens wordt het ‘PAS GESCHILDERD’-hokje weinig gebruikt. Er is ook een grote spiegel en een deur naar toilet. Er zijn een aantal rijdende kapstokken vol kleren, twee à drie kleine stoeltjes of bankje(s) Er is ook de toog van verkoper Sylvain.

We zien ook een naakte etalagepop en een aangeklede aap (bij het begin van het stuk speciaal belicht).

INHOUD

In een kledingzaak waar mensen van allerlei slag komen, gebeuren er rare dingen. Ze komen er namelijk aangepaste kledij zoeken en passen voor hun buitenmaatse figuren, of voor uitzonderlijke situaties en dat kan buitengewoon plezierig zijn om naar te kijken.

De Mens' letterlijk en figuurlijk in z'n hemd gezet. Om je stijlvol achterover te lachen!

Herwerkte uitgave
november 2019

PERSONAGES

De leeftijden kunnen natuurlijk aangepast worden.

WANNEER HET STUK GESPEELD WORDT DOOR 3 D en 3 H :

VROUW 1 speelt: **BEATRICE HEMERS** --- 25 jaar – pas gelukkig getrouwd met Jaak Francken – Volgzaam type - Regentes Frans

ANNICK --- 28 jaar - gaat samenwonen met Fabian – vrolijk type – in tegenstelling tot haar vriend blijkt ze volkomen normaal te zijn, maar... toch heeft ze één gebrek.

BABE --- 30 jaar – vrouw van Johnny – ze heeft 4 kinderen, waarvan 2 met Johnny – mooi maar onverzorgd – getatoeëerd

VROUW 2 speelt: **CHARLOT** --- 50 jaar – huisvrouw – echtgenote van Modest

TINA --- 55 jaar – vrouw van Big Mac – bijziende – ze kleedt en schminkt zich te jong voor haar leeftijd – haar zoon werkt in Mac Donalds-restaurant in Amerika.

TANTE MARJET --- 48 jaar – “assistente” en echtgenote van Nonkel Frans – giecheltrien – geniet van het leven

CHRISSIE --- 18 jaar – weggelopen tiener – opstandig zusje van Rudy – koppige en zenuwachtige puber – nagelbijtster

VROUW 3 speelt: **FLORENCE DE CUVELIER** --- 65 jaar – rijke weduwe - wast zich bijna nooit – haar hondje heet Antoinneke – Franse tongval.

RENATE --- 30 jaar - landbouwkundig ingenieur – depressieve, rijke en intelligente alleenstaande – slordig uiterlijk - nihiliste

BARBARA --- 33 jaar - vrouw van Erik – bazig type – overbezorgd

MAN 1 speelt: **SYLVAIN** --- 40 jaar – verkoper bij Widi & Co – vrouwelijke homo – heeft een relatie met Rudy

MAN 2 speelt: **RUDY** --- 25 jaar – loodgieter – macho homo – vriend van Sylvain

MODEST --- 50 jaar - man van Charlotte – te brave fabrieksarbeider – rugklachten

BIG MAC --- 58 jaar – getrouwd met Tina – heet eigenlijk Michel Verbeeck – Amerikaans type – kauwt tabak

NONKEL FRANS --- 50 jaar - echtgenoot van Tante Marjet - reisbuschauffeur – lolbroek – gemeentelijke komediant – lid van de plaatselijke zwemclub

ERIK --- 33 jaar – getrouwd met Barbara – pantoffelheld – angstig – draait altijd op voor de kinderen – zucht en vervloekt mompelend zijn vrouw.

MAN 3 speelt:

JAAK FRANCKEN --- 30 jaar – pas getrouwd met Beatrice – verzekeringsagent – zeer ambitieus – verzekert letterlijk alles – vlotte prater

RUBEN PATHEET --- 40 jaar – miskend poëet – denkt dat hij knap is – is sullig – brilletje – volgt vele schriftelijke cursussen – klopt aan bij huwelijksbureau

KAPITEIN HENDRICKX --- 60 jaar – pas gepensioneerd militair – loopt Florence na – spreekt soms “te luid” - wegens ongeluk met gasmasker smaakt en ruikt hij niets meer

JOHNNY --- 30 jaar - lage komaf – woont samen met Babe in het verloederde wijk - samen hebben ze 2 kinderen – ze leven van OCMW – hij is lui, rookt, drinkt en kijkt TV – zonder werk

FABIAN --- 28 jaar – gaat samenwonen met Annick – heeft claustrofobie en nog zoveel meer.

1 of 2 FIGURANTEN : **DIEVEGGE** en **SCHRIJVER/STER**

ER KUNNEN DUS IN DIT STUK OOK MEERDERE ACTEURS/TRICES MEESPELEN.

SCENE 1

Een menselijke schaduw (DE SCHRIJVER) komt op. Draagt een laptop. Glijt tussen de rijdende kapstokken door en glijt binnen in pashokje waarop staat BUITEN DIENST.

SYLVAIN op. Komt achter de toog. Is niet goedgemutst. Bladert in een farde die op de toog ligt. Slaat die dicht. Legt die weg onder de toog. Gaat dan af in deur WC.

RUDY op, hij is nog half dronken.

RUDY Sylvain? Waar zijt ge? Ik ben zo vriendelijk van u tot hier te voeren en mijn venteke is kwaad. Sylvainke? Waar zit ge nu? Pas op, ik tel tot tien en wie niet weg is... (kijkt achter toog, dan in pas geschilderd hokje dat buiten gebruik is.)

SYLVAIN (op uit toilet) ...Gezien! Opgepast gij! Ik heb uw overall gewassen. Dat hokje is gisteren geschilderd. Het stond er vol graffiti.

RUDY Oesje. (bekijkt of er geen verf aan zijn kledij is)

SYLVAIN En die auto hadt ge ook niet gezien zeker? Sorry hé Rudy, maar we waren bijna gezien, weet ge dat?

FLORENCE op met mand

FLORENCE Een goede morgen, messieurs. (zoekt een kleedje in kledingrek)

SYLVAIN Goeiemorgen, mevrouw De Cuvelier. (terzijde tot Rudy) Amai, die is vroeg. (tot Florence) Alles bon? En hoe is het met den artrose of is 't reumatiek?

FLORENCE Alles bon. (neemt een kleedje, tegen de mand pratend) Kom, Antoineken, we gaan eens kijk of dat kleedje ons pas. Mais braaf zijn hé. Gij moogt de kleurkes mee kies, mon petit chouke. (verdwijnt in pas geschilderd hokje)

RUDY (bij Sylvain) Ze gaat in dat pas geschilderd hokje! Pas geschilderd!

SYLVAIN Ja, dat zie ik ook wel. En praat wat stiller. De klant is koningin. Punt. Trouwens, Rudyke, iets anders... uw toilet stinkt nog altijd als de pest. Riekt ge dat dan niet? (naar deur WC toe)

RUDY (volgt hem) Ten eerste is dat uw WC, ùw. En ten tweede had ik die auto wel gezien, wèl. Wie is hier de chauffeur? Wie hé?

SYLVAIN Gij jongske, gij, sorry, en ge waart nog zo zat als honderdduizend man. Ik hou niet van zatte mannen. En zeker niet als ze gedronken hebben. Sorry hé.

RUDY Gij zijt nog altijd kwaad omdat uw etentje van gisteravond met Maarten en René mislukt is.

- SYLVAN Mislukt, ja! En waarom denkt ge?
- RUDY Omdat de looksaus van uw sjeke scampi's naar kattepis smaakte, daarom. Naar poezepizzewis.
- SYLVAIN Maar Rudy jongske toch, wat kunnen mij die scampi's schelen. Wat betekent zo'n kleine garnaal nu tegenover goed uitgebalanceerde relaties en beschaafde omgangsvormen. Sorry hé, dat ik u dat zo zeg, maar het moest er dringend eens af.
- RUDY Gaat dan naar 't WC hé. Als ze mijn vertoning van gisteravond niet kunnen relativeren, dan steken ze hun vriendschap maar in hun...
- SYLVAIN Ja Rudy... relativeren is het. Wie wil er nu verdorie bevriend zijn met iemand die met zijn stomdronken kop alles ligt over te geven in andermans bord? Griezellig gezellig hoor. Bedankt.
- RUDY Ge overdrijft over, gij. Er lagen potverdomme maar twee scampi's in Maarten zijn bord. Twee.
- SYLVAIN Ja, maar hoe zagen ze eruit? En de rest lag nog te gisten op uw maag, te horen aan uw luidruchtige boeren. Sorry Rudy maar...
- RUDY Da's toch gezond. Zo'n klein boerke was het. Zo klein. Zeg, wat is dat nu met u? Dat is nu potverdomme de eerste keer in die zes maanden dat wij samenwonen, dat we ruzie maken. Gij zijt al dezelfde als mijn zuster. Ons Chrissie. Die kan ook zo zagen over mijn manieren. Dat mijn kaken kraken als ik eet en zo.
- SYLVAIN Dat is juist ook. Sorry jongske, maar ik dacht dat gij iets meer manieren had.

JAAK en BEATRICE op. Beatrice bekijkt kledjes aan rek.

Jaak luistert duidelijk het gesprek van de anderen af, staat aan het andere rek.

- RUDY Maar venteke toch, steekt uw manieren in uw...
- SYLVAIN Ja, ik weet al waar, Rudy. En dat onderonsje met René in de keuken... sorry hé, maar dat moet ik allemaal zomaar nemen?
- RUDY Ah... dat is het. Mijn venteke is stikjaloers.
- SYLVAIN Gij begrijpt mij niet, Rudy. Sorry hé, maar wij spreken een andere taal. Wij praten naast mekaar. Gij zit op een andere golflengte.
- RUDY Zei meneer de Schriftgeleerde. Bon, dan zal de arbeider maar gaan werken. In het zweet zijns aanschijns.
- SYLVAIN Jazeker.

- RUDY (toenaderingspoging) Komaan venteke, geef mij een kus en vergeet dat etentje. Ik zal het weer goed maken. Mmm...?
- SYLVAIN Als ge ons bad eindelijk eens repareert.
- RUDY Ons bad? Is ons bad kapot?
- SYLVAIN Doe nu niet alsof uw neus bloedt, Rudy. Ik heb het al twintig keer gevraagd. Voor iemand anders springt ge, maar als 't voor mij is...
- RUDY Nu ben ik weg, vent. Als ge daarover begint te zagen, dan ben ik weg.
- SYLVAIN En de WC hier van Widi en Co stinkt ook nog altijd naar... pipi en co. Sorry, jongske, ik bel straks naar uw baas.
- RUDY Steek mijn baas potverdomme in uw... (wil weggaan)
- SYLVAIN En ge gaat in uw toestand toch weer niet achter het stuur zitten?! Kom, drink eerst nog een taske koffie. Hmm... moet ik wat koffie zetten?
- RUDY (kwaad) Steek uw tas koffie in uw gat. (af)
- SYLVAIN Rudy?! (loopt hem achterna, af)
- JAAK (komt van achter rek) Amai, dat is hier een plezante winkel zeg. Hier komen we nog, schatje. Hebt ge dat nu gehoord?
- BEATRICE (bij hem met bloes) Kijk eens wat een schattig bloesje, zoetje.
- JAAK Ja, leg dat nu maar terug, schatje. (neemt bloes over, hangt die terug in rek) Hebt ge die twee homo's bezig gezien? Ik bedoel: zien ruzie maken. Die komen ook niet goed overeen. Haha...overeen... goeie joke. Nee, dan zijn wij nogal wat gelukkiger.
- BEATRICE Jaak, waren dat...?
- JAAK Jaja schatje, dat waren er. Hebt ge 't nu gezien? Jaja, als ge met mij een stapje in de wereld zet, dan maakt ge wat mee. Ge ziet het hé.
- BEATRICE Ja zoetje, maar ik heb daar toch niks verkeerd aan gezien. Ik geloof nooit dat dat van die... allee, van die mannen waren, die... allee...
- JAAK Als ik u nu zeg dat die zò zijn, dan zijn ze zo, Beatrice. Zo en niet anders. Heb nu toch eens wat meer vertrouwen in uw kersverse echtgenoot. Hij kent de wereld.
- BEATRICE Ik geloof u wel, zoetje. Ik geloof alles wat ge zegt. Want ik zie u zo graag, Jaak. (een zoentje)

JAAK Ik weet het. Wij zijn gelukkig hé. Daarom moogt ge van mij dit bloesje kopen. (neemt een andere bloes uit het rek) Ik verdien toch genoeg. En dat is nog maar het begin hé schatje. (geeft haar het bloesje)

BEATRICE Ik weet het, zoetje. Gij gaat het maken in de wereld. Ik sta achter u, dat weet ge. (gaat met de bloes een hokje binnen)

JAAK Ja... achter mij. (komt dan naast hokje) Luister, schatje, ik zal u eens wat leren. Luister goed naar wat uw echtgenoot u in de oren gaat knopen. Lieg. Lieg en bedrieg de wereld. Hij vraagt erom. Als ik niet goed zou kunnen liegen, waar zouden we dan staan? Komaan, laat horen. Waar? Niks? Ik zal het u vertellen: nergens! De wereld is immers aan de bedriegers. Geloof me maar.

SYLVAIN op.

SYLVAIN Goeiemorgen.

JAAK Van 't zelfde.

SYLVAIN En...? Vindt u iets naar uw zin?

BEATRICE (komt uit hokje, heeft de nieuwe bloes aan, wat naar voor) Kijk eens.

SYLVAIN Oh, 't is voor mevrouwtje. Oh, maar dat is prachtig wat u gekozen hebt. Ik zou het zelf niet beter gedaan hebben. Formidabel.

BEATRICE Ja? Mijn man heeft die voor mij gekozen. Hij moet er tenslotte op zien, nietwaar. Ik bedoel, niet op de centen natuurlijk. Op mij, wil ik zeggen.

JAAK (probeert haar te stoppen) Schatje...

SYLVAIN Maar mevrouwtje, u hebt het beste uit onze zaak op de kop weten te tikken. Super de luxe! Het is gewoonweg een schitterend dingetje.

JAAK Ik vind dit toch niet zo mooi. Het valt me wat tegen.

BEATRICE Maar zoetje, daarstraks... Ik vind het wel mooi.

SYLVAIN Sorry... euh... maar ik vind dat mevrouw gelijk heeft.

JAAK (duwt Beatrice terug in het kleedhokje, tot Beatrice) Trek dat maar weer uit. (trekt het gordijntje dicht, tot Sylvain) Mevrouw heeft niets, meneer. Kan niets, wil niets, vindt niets! Ze weet niet beter, kom. Ik moet haar constant behoeden voor de haaien in het zwembad van de hoge pieten. Begrijpt u, meneer? (tegen Beatrice in het hokje) Beatrice, als ge klaar zijt, gaan we. (tegen Sylvain) Ze heet Beatrice.

BEATRICE (off, in hokje) Maar kan ik dan geen ander bloesje...?

- JAAK Neen!
- BEATRICE Dat bloesje dat ik had uitgekozen...
- JAAK Kom, Beatrice!
- BEATRICE Ja zoetje, ik kom. (komt uit hokje met de bloes in haar hand) Maar 't is toch jammer. Ik ben zeker dat de leerlingen het mooi zouden gevonden hebben. (hangt de bloes op haar plaats, zoekt tijdens volgende replieken naar iets anders)
- SYLVAIN Leerlingen?
- JAAK (bij Sylvain) Beatrice is lerares Frans bij ons in het dorp. Niks speciaals hoor. Gewoon kinderen en zo.
- SYLVAIN Ah zo.
- JAAK En ik doe in verzekeringen. U ziet dat trouwens aan mijn kledij. Modern, verzorgd. (naar een pashokje, kijkt erin) Ik zie dat hier nog geen brandblusapparaat hangt.
- SYLVAIN Moet dat dan?
- JAAK (weer bij Sylvain) Als u 't mij vraagt is dat inderdaad een must. Een pashokje zonder brandblusser kan niet meer de dag van vandaag. Een vogel voor de kat. Ik zal zelfs meer zeggen: het is bijna een wettelijke verplichting. Als u in brand vliegt zonder blusser, bent u niet gedekt.
- SYLVAIN Niet gedekt?! 't Is niet waar! Echt? Niet te geloven, zeg.
- JAAK En als er iemand u kan helpen bij de brandverzekering van uw hokjes, meneer, dan ben ik het wel. Spotgoedkoop en aan de beste voorwaarden. Bij ons bent u veilig, meneer, dat kan ik u verzekeren. Haha, weer een goeie woordspeling van mij. Neen, luister meneer, ik zou dit zeker niet zeggen als ik niet zeker was van mijn zaak. U bent bijna wettelijk verplicht uw hokjes te verzekeren en te beveiligen tegen brand. Zijn de gordijntjes brandvrij bewerkt? Is het plastic van hout of het hout van plastic? Allemaal vragen die u zich moet stellen voor u een hokje inricht, meneer. Ik kan u...
- BEATRICE (komt met een nieuwe kleedje aandraven) En hoe vindt ge dit, zoetje?
- JAAK Maar zwijg nu toch eens als ik aan het praten ben. Wanneer gaat ge dat nu leren?
- SYLVAIN Zal ik het laten inpakken, mevrouw? U kan ginds betalen aan de kassa.
- JAAK (geprikkelde omdat zijn gesprek werd stopgezet) Neenee, we zijn al weg zie. We komen later wel eens terug als ik mijn papieren bij heb.

- BEATRICE Maar Jaak, vindt ge dan niet dat... ?
- JAAK *(neemt haar het kleedje af en hangt het terug weg)* Later, zeg ik. Moet ik nu alles duizend keer zeggen? Trouwens, we moeten dringend naar ons ma.
- BEATRICE Maar we gingen toch naar mijn moeder?
- JAAK Schatje, ge maakt me verschrikkelijk moe. We zijn weg, zeg ik. Allee vooruit! Zeg dag tegen de meneer. *(tegen Sylvain)* We komen morgen terug met de papieren, meneer, en dan rekenen we alles uit. U mag op mij rekenen. *(af)*
- Beatrice knikt even naar Sylvain en gaat weg achter Jaak.*
- SYLVAIN *(kijkt het koppel even na, zucht)* Ongelooflijk. Begin zo uw werkweek. *(dan snuift hij iets op en volgt zijn reukorgaan richting pashokje 'Pas geverfd' waarin Florence nog zit)* Maar wat riek ik hier nu toch? Madam De Cuvelier? Sorry, maar bent u daar nog?
- FLORENCE *(off pashokje)* 't Is ik heb nog niet gedaan, monsieur de Sylvain.
- SYLVAIN *(armen in de lucht)* En ik moet nog beginnen! *(af)*

SCENE 2

- CHARLOT en MODEST op.*
Charlot heeft een hoop kleren over haar arm. Modest draagt een zware, volle boodschappentas.
Charlot gaat onmiddellijk naar een pashokje, trekt het gordijntje open. Zij spreken dialect.
- CHARLOT Hier, Modest.
- MODEST *(gaat op bankje zitten om uit te blazen)* Charlot, in 't vervolg kopen we éérst de kleren en pas dan doen we ons fruit in. Twee kilo appelmoezen, twee kilo peren, pompelsienen...
- CHARLOT *(aan hokje)* Modest, wat es't? Gaat ge een beetje voort maken, ja?
- MODEST Charlot begot, ik moet eerst op adem komen, zenne.
- CHARLOT We moeten nog een hele dag winkelen en ge weet dat ik nog naar 'Familie' moet kijken die ik gisteren opgepakt heb.
- MODEST Familie, familie, gij staat op en gaat slapen met uw familie, gij.
- CHARLOT Gij volgt dat niet hé. Dat is te min voor u. Maar ge zoudt er beter eens naar kijken. Dan waart ge tenminste wat meer op de hoogte van 't leven.
- MODEST 't Leven is geen feuilleton, Charlot.

- CHARLOT Modest, wat es't? Komt er nog wat van? Vooruit, maakt dat ge in uw kotteke zit.
- MODEST *(komt zuchtend overeind, laat de boodschappentas naast bankje staan)*
Waarom moet nu alles in één dag gebeuren? 't Is nog een volle maand voor dat we vertrekken. Vanaf dat gij die brief gekregen hebt, is er met u geen huis meer te houden.
- CHARLOT Hier, past dit eens. *(duwt hem alle kleren in zijn handen)*
- MODEST Heel dienen hoop?
- CHARLOT Ge moet toch uw gerief hebben.
- MODEST Maar toch zoveel niet.
- CHARLOT Zeg, 't is voor tien dagen, zenne! Peinst gij misschien dat ik daar ga wassen en strijken?! Ja, tarara!
- MODEST Moogt ge wel met zoveel kleren ineens in dat kotteke?
- CHARLOT Als ge uw kabas maar niet mee binnenpakt. Vooruit Modest, kruipt erin.
- MODEST Maar zijt toch zo zenuwachtig niet. Allee, wat moet ik eerst passen?
- CHARLOT Die vier T-shirts. *(spreekt uit Tee-schirtes)*
- MODEST Dat zijn lijvekes.
- CHARLOT Dat zijn tee-schirtes.
- MODEST Voor wat moet ik nu nen thee-schort aandoen? Ik drink van z'n leven genen thee.
- CHARLOT Dat noemt zo. Nen tee-schirt.
- MODEST En wat is dat? Een pullover?! Voor ginder?!
- CHARLOT Da's ne sweater *(spreekt uit "zwieter")*
- MODEST Ne zweter? Awel ja, 't is daar nog niet warm genoeg.
- CHARLOT 't Is u goed aan te horen dat gij nog nooit vrijetijdskleren gedragen hebt.
- MODEST We zijn wij nog nooit op reis geweest ook. Nee-e, ik draag ginder een gewoon hemd.
- CHARLOT Modest, wat es't?
- MOEDEST Charlot begot!

- CHARLOT *(duwt hem naar een pashokje waarvan ze gordijntje geopend had)* En samen met die Tee-schirtes trekt ge ook maar al één van die broeken aan.
- MODEST Broeken? *(toont de broeken)* Maar die zijn toch veel te kort. Dat ziet ge zo. Ge hebt die broeken zeker op de kinderafdeling gehaald.
- CHARLOT Dat zijn bermuda's.
- MODEST *(houdt een broek tegen zijn benen)* Dat is vis noch vlees.
- CHARLOT Dat zijn korte broeken.
- MODEST Voor korte broeken zijn die te lang.
- CHARLOT Omdat het bermuda's zijn. Die komen tot aan de knieën.
- SYLVAIN op.
- SYLVAIN Sorry. Alles in orde, mevrouw, meneer?
- MODEST Meneer, mag ik wel zoveel meepakken in één kotteke?
- CHARLOT Anders verdelen we het over twee kottekes.
- SYLVAIN Neeneen, doet u maar.
- CHARLOT Allee dan, 't is goed. *(tot Modest)* Modest wat es't? Gaat ge eraan beginnen? Ge hebt meneer gehoord, ge kunt uwe gang gaan.
- MODEST Charlot begot! *(gaat in hokje)*
- CHARLOT *(trekt gordijntje dicht)* En schiet wat op hé zeg.
- MODEST *(trekt gordijntje open)* Dus eerst die lijvekes?
- CHARLOT *(gordijntje dicht)* Die Tee-schirtes.
- MODEST *(off hokje)* Voor mij zijn dat lijvekes met korte mouwen.
- CHARLOT En trekt terwijl een bermuda-broek aan.
- MODEST *(off hokje)* Voor mij is dat een veel te korte lange-broek.
- CHARLOT *(tot Sylvain, naar hem toe)* Meneer, als ge voor die vent kleren moet kopen hé. Amai, dat is afzien, zenne. Ja't, ja't, ja't.
- SYLVAIN De meeste mannen zijn zo, mevrouw. Grote kinderen, nietwaar.
- CHARLOT Pas op, meneer, nu kopen we wel iets heel speciaals. Allemaal dinges die mijne Modest niet gewoon is.
- MODEST *(off hokje)* Charlot begot! Zijt ge weer over mij bezig?!

- CHARLOT Wat es 't Modest? Zijt ge bijna gereed?
- MODEST (off hokje) Charlot, die broek!
- CHARLOT (naar hokje toe) Wat is ermee?
- MODEST (off hokje) Waar is de voorkant en waar is de achterkant? Daar is geen spriet in. Alleen een koordeke.
- CHARLOT 't Koordeke van voor.
- MODEST (off hokje) En moet daar nen enkele knoop in of nen dubbele?
- CHARLOT Een schoon strikske.
- MODEST (off hokje) Amai zeg!
- CHARLOT Maar ge moet gij dat nu niet toebinden.
- SYLVAIN Wat ook geweldig interessant is, fantastisch zelfs, in plaats van die short... er zijn van die nieuwe linnen pantalons. Ook heel licht in de zomer.
- CHARLOT (naar Sylvain) Maar meneer, 't is niet voor in de zomer, 't is voor in Benidorm.
- SYLVAIN Ah! Benidorm?!
- CHARLOT Ja. En daar kunt ge nu toch niet in een lange broek rondlopen hé meneer?
- SYLVAIN Maar wel in een lichte linnen pantalon.
- CHARLOT Neeneen, in een bermuda. Ge weet wel, met van die lange korte pijpen. Een bermuda, kent ge dat niet? (tot zichzelf, richting publiek) Amai, dat staat in zo'n sjeike modezaak en dat kent niks van pijpen.
- SYLVAIN Hum... euh... ja... (aan het hokje) Gaat het, meneer?
- MODEST (off hokje) Met wat? Ik kan er hier niet meer aan uit, zenne.
- CHARLOT (aan andere kant naast hokje) Wat zijt ge nu aan 't passen?
- MODEST (off hokje) Mijn schoenen!
- CHARLOT Hoe, uw schoenen?! Ge moet daarvoor uw schoenen toch niet terug aandoen?! Allee vooruit, laat u maar eens zien op uw kousen.

MODEST *(off hokje)* Charlot begot, het is al erg genoeg dat ik in mijn blote benen sta. En mijn kousen... ge weet toch dat mijn voeten... Ik zweet mij hier een malheur.

CHARLOT Modest, wat es't?! Moet dat daar nu zo lang duren?

MODEST *(off hokje)* Ik heb lang gewerkt aan dat strikske.

Modest komt uit het hokje. Een heel komisch figuur met een fel gekleurd en bedrukt T-shirt, een fel kleurige bermuda. Zijn blauwe kousen hoog opgetrokken, in zijn zwarte schoenen. Hij kijkt gegeneerd rond.

MODEST Er is toch niet teveel volk?

CHARLOT Allee, laat mij eens zien. Stapt eens naar daar. *(duwt Modest naar midden toe)* Draait u eens om.

MODEST Die broek ambeteert mij. *(draait en keert zich, slaat met zijn been omdat die broek duidelijk niet goed zit)*

CHARLOT Zeg, blijft nu eens stilstaan. Ge zijt precies ne windhaan. Die broek past, jong. *(tot Sylvain)* Meneer, wat vindt gij?

SYLVAIN Euh...ja. Juist. Geweldig is dat. Fantastisch formidabel. Die broek past als gegoten. Zo op 't eerste zicht.

MODEST Op 't zicht wel ja, maar niet op 't gevoel. *(slaat weer met z'n been)*

CHARLOT Wat es't Modest! Gaat ge weeral zagen? Trekt ze eens wat hoger op.

MODEST Ze kan niet hoger.

CHARLOT Hoe, ze kan niet hoger? Allee vooruit... *(wil short wat hoger trekken)*

MODEST Nee, 't gaat niet. 'k Zeg het u toch. Dat spant hier...

CHARLOT Waar spant dat?

MODEST *(gegeneerd)* Charlot begot! Hier zo... achter de spriet die d'er niet is.

SYLVAIN Ja, dat zijn die modellekes. Da's toch geweldig. Een fantastisch gevoel geeft dat, vind ik persoonlijk.

CHARLOT Hoordet wat meneer zegt!?

MODEST Bij mij voelt dat alles behalve fantastisch.

CHARLOT Da's omdat ge zulke modellen niet gewoon zijt.

MODEST Gewoon of nie gewoon... 't spant hier waar ik liever heb dat 't nié spant... en zeker als ik rondloop.

- CHARLOT En ge hebt er nog niet eens mee rondgelopen. Allee, loopt eens rond.
- MODEST Niks van. *(staat ongemakkelijk te draaien en te keren)*
- CHARLOT *(tot Sylvain)* Ja meneer... ziet ge, hij is nogal goed geschapen, mijne Modest. Ik weet er alles van. Als ik het nog niet zou weten.
- MODEST Charlot, ge moet mijne klepel zo niet aan de grote klok hangen begot!
- SYLVAIN 't Is anders een schoon broekske. Gewoonweg formidabel. Een heel mooi model.
- MODEST Alleen wringt het hier.
- CHARLOT Da's omdat die wat gedraaid zit. *(trekt short goed en ook nog wat op)*
- MODEST *(kreunt)* Auw!
- CHARLOT Modest, wat es't?
- SYLVAIN Sorry, maar ik vrees dat ge het te hoog opgetrokken hebt.
- MODEST *(pijnlijke grimas)* Charlot begot, ge hebt alles mee opgetrokken. *(gaat met moeilijke pas weer het hokje in, trekt gordijntje dicht)*
- CHARLOT *(naar hokje, trekt gordijntje open)* Hoe zit het met die tee-schirt?
- MODEST *(gordijntje dicht)* 'k Heb er liever één met lange mouwen
- CHARLOT *(gordijntje open)* Niks van! Laat mij zien
- MODEST Da's veel te groot, dat zit te los.
- SYLVAIN Een T-shirt mag wat losjes zitten.
- CHARLOT Hoordet! Een tee-schirt moèt los zitten.
- MODEST *(gordijntje dicht, kwaad)* Uw vijs zit los, ja!
- CHARLOT Hoort ge dat nu, meneer? Zo doet hij altijd tegen mij als hij zijn goesting niet krijgt. *(trekt gordijntje open)* En trekt diene zwieter aan.
- MODEST Als ik hier eerst dat strikske nog los krijg, tenminste. *(gordijntje dicht)*
- SYLVAIN Sorry mevrouw, maar als meneer zijn short niet goed zit... we hebben ook andere modellen, hoor.
- CHARLOT Niks van. Het moet diene bermuda zijn. Ik zie al met een half oog dat die perfect zit... overal... en 't is een schone. Voor ene keer dat we op reis gaan.

- SYLVAIN Ah zo, jullie gaan op reis?
- CHARLOT *(bij Sylvain)* We gaan anders nooit op reis. Wel al eens naar Bobbejaanland. En naar de zee ga ik ook al eens met de trein. Alléén. Modest wil nooit meegaan naar de zee.
- SYLVAIN Maar nu wel naar Benidorm?
- CHARLOT Hij had ook een woordje gevonden en daar was hij toch fier op, zenne.
- SYLVAIN Sorry?
- CHARLOT Awel, met een kruiswoordraadsel. En we hebben het sleutelwoord gevonden. "Modelboerderij" was het woord. Ja, ge moet weten, Modest is van boerenafkomst en daarmee.
- SYLVAIN Allee... proficiat.
- CHARLOT Goh zeg, ik mag er niet aan denken. Naar Benidorm! En 't kan daar schoon weer zijn hé.
- SYLVAIN Dat is fantastisch, mevrouw.
- CHARLOT Jamaar, ik heb mij voorbereid, zenne. Hier zie, ik heb al een boekske gekocht. *(haalt een boekje uit haar handtas)* "Triptips". Alles wat we moeten weten, staat daarin. Surtout over de vlieger. *(leest)* "Kan ik het toilet gebruiken als het vliegtuig stilstaat? Is bliksem gevaarlijk voor een vliegtuig? Of een luchtzak? Wat doet ge in geval dat alle motoren uitvallen? Zijt ge dood als ge beneden komt en wat te doen in zo'n geval? Waar moet ge uw parachute inruilen als hij niet opengaat?"
- MODEST *(komt uit hokje, draagt sweater, maar ook zijn eigen broek met opgerolde pijpen)* Charlot, wat denkt ge van die zweter hier? Ik ga daar wel een onderlijveke onder aan doen, want dat kriebelt verschrikkelijk.
- CHARLOT *(stopt boekje weer in haar handtas)* Modest, wat is dat met uw broek?
- MODEST Ja Charlot, ge moet zo niet kijken. Ik voel mij het gemakkelijkst in een gewone broek. Ik kan die ginder toch ook oprollen.
- CHARLOT Modest, wat es't?! Wordt nu toch eens wat moderner. *(tot Sylvain)* Hé meneer?
- SYLVAIN Natuurlijk. U hebt volkomen gelijk, mevrouw. *(neemt enkele broeken uit rek)* Kijk hier eens, zie. De nieuwe collectie. *(toont broeken)* Voel eens hoe licht. Pure Benidorm-broeken. *(houdt broeken tegen de benen van Modest)* Holala, zie mevrouw. Op het lijf van de benen van meneer gemaakt. Hij staat er geweldig mee. Fantastisch. Formidabel.

CHARLOT Ja, maar mijne man gaat toch eerst nog die andere bermuda passen. Allee Modest, in uw kot.

SYLVAIN *(geeft de broeken aan Modest)* Hierin zult u niet zweten, meneer. *(tot Charlot)* Het zijn de pijpen die het doen, mevrouw. Deze pijpen geven uw man het gevoel dat hij geen pijpen heeft. Zo licht en charmant.

MODEST Merci. De pijpen dus... jaja... *(in hokje)*

CHARLOT Zie, van die zijn getreuzel ga ik nog eens de muren oplopen. *(gaat zitten op bankje)* Goh meneer, ik ben ook zo wreed opgewonden. Die reis naar 't buitenland maakt mij nog zot. Als ik eraan denk, en ik doe niks anders, dan ik moet ik gaan zitten. En we hebben nog zoveel te doen. Hopla! Ik denk weer aan iets. *(neemt stylo en papiertje uit haar tas)* Immodium... *(schrijft)* Er mag niks verkeerd lopen hé. Ook genen diarree.

SYLVAIN Nee, want godweet waar die dan naartoe loopt. Haha... Sorry.

CHARLOT Ik heb hier al een hele waslijst genoteerd. Kodak. Twee zonnebrillen, rugzak, boeterkees.

SYLVAIN Boeterkees?

CHARLOT Awel ja, met mijne shminkdinges in en zo.

SYLVAIN Oh ja... natuurlijk... uw beautycase.

CHARLOT Awel ja, mijn boeterkees. God ja, we moeten ons ook laten inenten tegen wilde beesten.

SYLVAIN Wilde dieren in Benidorm?

CHARLOT Beesten zitten er overal, meneer *(stopt papiertje en stylo weer in haar tas)* Ooh! Ik krijg de kriebels, meneer. *(staat op, bij Sylvain)* Veertig graden reiskoorts! En een woordenboek nemen we ook mee. Met Engels komt ge het verst, nietwaar. *(denkt even na, loopt dan rond alsof ze tegen iemand spreekt in het Engels)* How doe joe toe? Tank joe! Tank joe verrie mutz. Oh, ei am zo verrie happie... jes ei doe! Jes, jes, jes.

Ondertussen Florence op uit haar hokje 'Pas geveerd'. Ze knikt. Sylvain is duidelijk niet ingenomen met haar aanwezigheid.

CHARLOT *(laat zich even gaan)* Benidorm! Hierie wie komme! *(merkt Florence)* Oh... ekskjoeze mie...

FLORENCE *(naar Florence toe)* C'est rien, madam. Gij zijt zeker van den Angleterre?

CHARLOT Nenee, not van den Angleterre. Ik ben van hier. Ja't, ja't, ja't.

SYLVAIN Sorry, mevrouw de Cuvelier, wenst u iets?

FLORENCE *(glimlacht)* Oh, monsieur Sylvain...

CHARLOT *(snuift Florences vies 'geurtje' op)* Zeg, eksjoes mie, butte is dat nu mijn gedacht? Ik riek hier precies.

SYLVAIN *(vlug)* Ja. Juist. Prachtig. Euh... kwam u iets kopen, mevrouw de Cuvelier?

FLORENCE Oui, oui... mais d'abord wil ik eerst wat uitrust. *(gaat zitten op bankje)*

CHARLOT *(al ruikende naar pashokje, fluistert)* Modest, zijt gij dat?

MODEST *(luid, off hokje)* Natuurlijk ben ik dat! Wie zit hier anders?

CHARLOT Ik wil zeggen... euh... voelt gij u wel goed? Hebt gij geen krampen in uwen buik van die ajuinsoep van gisteren?

MODEST *(off hokje)* Charlot begot, laat mij nu eens op 't gemak passen.

CHARLOT Modest, dat is daar geen gemak! 't WC is dààr.

MODEST *(off hokje)* Ik ben gereed, zie. Alleen die broek nog wat hoger optrekken... Allee, op wat trekt dat nu... *(plots luide schreeuw van Modest)*

CHARLOT Wat es't, Modest?

MODEST *(off hokje)* 't Verschot begot, Charlot! Haalt mij uit dat kot! Ik word hier nog zot!

FLORENCE Oh, mais die kan goed rijm.

CHARLOT *(schrikt)* 't Is niet waar hé! *(trekt gordijntje open)*

MODEST *(staat dubbel geplooid in hokje. Heeft wel andere bermuda aan)* Auw! Charlotteke... Oooh.... 't is hetzelfde als de vorige keer.

CHARLOT Dat 't niet waar is hé! *(tegen Sylvain)* Zeg dat het niet waar is!

SYLVAIN *(naar hokje)* Sorry... iets in zijn rug geschoten?

MODEST Ik kan niet meer op of weg. Ge zult me moeten helpen. Het is weer op dezelfde plaats. Ik voel het.

SYLVAIN *(wil hem helpen)* Kom, ik zal u daar even uithelpen. Voorzichtig...

MODEST Neen! Auw!

CHARLOT Modest, doe niet zo kinderachtig. Ge hebt niks. 't Is maar uw gedacht.

MODEST Charlot begot! Het is 't verschot, tot op het bot!

FLORENCE Quelle drame. *(staat op, verdwijnt met mandje in haar hokje 'pas geverfd')*

- SYLVAIN Heeft u dat nog al gehad, meneer?
- MODEST Verleden jaar. Met een stuk van twintig cent op te rapen.
- CHARLOT Het heeft ons honderden euro's gekost.
- MODEST (komt krom uit hokje) En ik heb twee maanden plat gelegen. (tot Charlot) Charlot, ik kan er niks aan doen, zenne.
- CHARLOT En toch gaan we op reis!
- MODEST Niet kwaad zijn, Charlotten, door mijn schuld valt uwen Benidorm nu in 't water.
- CHARLOT Dat we toch op reis gaan, zeg ik u! Is 't niet naar Benidorm, dan is 't naar Scherpenheuvel.
- MODEST Scherpenheuvel?! Charlot, ge zijt zot.
- CHARLOT Ge weet dat ik daar ook al lang van droom. (tot Sylvain) Meneer, vindt ge 't erg dat we niks kopen voor mijne Modest?
- SYLVAIN Hij heeft nu wel die Bermuda nog aan.
- CHARLOT Ah ja, da's ook juist. (neemt uit het hokje de broek van Modest) Awel, die kan hij aanhouden. (bekijkt het ticket dat achteraan de broek hangt)
- MODEST Ik kan toch zo niet in deze broek naar huis?
- CHARLOT In uwe toestand kunt ge daar nu niet uit. Weet ge wat ge kunt doen? Aan de kassa laat ge uw gat scannen. Allee... dat ticket op uw gat.
- MODEST (jammerend) Ohlalala... ik zo op den bus.
- CHARLOT Hoor ik u nog, Modest? (tot Sylvain) Maar ik wil wel nog iets kopen voor mezelf, meneer. Iets om mee naar Scherpenheuvel te gaan.
- SYLVAIN Prachtig. En aan wat had mevrouw dan gedacht?
- CHARLOT Zijn er schone badpakken binnen?
- SYLVAIN Voor Scherpenheuvel? Sorry... maar...
- MODEST (kromgebogen, jammert) Charlot begot, ik wil naar huis.
- SYLVAIN Badpakken vindt u op de andere afdeling, mevrouw.
- CHARLOT Merci, meneer. Maar daar kom ik morgen om. We moeten ons haasten. Mijne Modest moet nu naar zijn plank want hij is de plank af met zijne rug. (Modest is al een paar stappen weg, ze roept hem terug) Modest wat es't?! Ons fruit moet niet mee zeker?!

MODEST *(keert zich moeizaam om)* Fruit...? Maar mijne rug...

CHARLOT *(loopt door)* Allee kom.

MODEST *(neemt kreunend de zware booschappentassen op, sukkelt achter haar)* En diene bermuda kriebelt.

CHARLOT *(terwijl ze weggaan)* En vergeet niet aan de kassa uw gat te draaien naar de kassierster, anders zal 't beginnen piepen. *(beiden af)*

Sylvain kijkt hen hoofdschuddend aan.

SCENE 3

Florence komt weer uit haar pashokje. De meegenomen kleren laat ze daar hangen. Ze heeft haar mand bij. Ze komt bij Sylvain.

SYLVAIN *(tijdens de volgende replieken hangt Sylvain het gerief van de vorige klanten weer op hun plaats)* En? Iets naar uw smaak gevonden, mevrouw de Cuvelier?

FLORENCE Bien sur, monsieur Sylvain. Bien sur.

SYLVAIN Ah. En welk kleedje valt er het meest in uw smaak?

FLORENCE Hewel, dat jaune... dat met dienen broderie.

SYLVAIN Ah ja natuurlijk... Geweldig is dat.

FLORENCE Ja hé. Vraiment belle. Vraiment. *(wil weggaan)*

SYLVAIN Sorry, maar... Moet ik het dan niet...? Ik bedoel... neemt u het dan niet mee?

FLORENCE *(keert op haar stappen terug)* Ah non! Dat gaat niet. Dommage.

SYLVAIN Hoe? Waarom niet? Is er dan iets fout aan?

FLORENCE Oui. La couleur. Très belangrijk. La couleur.

SYLVAIN Natuurlijk. Maar ik dacht dat u de kleur juist zo schoon vond.

FLORENCE Oui, oui, ik blijf la couleur schoon vind. Très belle. Maar ik ben niet de enige die daarover mag beslis. Ah non.

SYLVAIN Ah! Ik begrijp het... Sorry. *(denkt aan verhouding)* Maar Florence toch... hmmm... ik bedoel... u hebt dus...

- FLORENCE *(bij hem)* Oui oui! Oui oui! Een compagnon de vie!
- SYLVAIN Allee proficiat. Al lang?
- FLORENCE Een maand. Plus ou moins.
- SYLVAIN Maar dat is geweldig, fantastisch, formidabel, Florence.
- FLORENCE Inderdaad. En tussen mij en Antoinneke gaat alles très bien. 't Is alles rozeskijn et de manegeur. Mais, daar is nen petit problème... 's nachts...
- SYLVAIN Sorry? Ja, tegen wie zegt u het. Ik begrijp u. Problemen beginnen altijd 's nachts, nietwaar.
- FLORENCE Het is dat hij altijd bij mij in bed wil kruip.
- SYLVAIN Het is niet waar! Echt? Hoe komt hij erop?
- FLORENCE Hoe hij erop kom? Gewoon. Hij neemt nen aanloop en sprink.
- SYLVAIN Springt? Sorry... ik bedoel... enfin... Hij springt dus. Maar slaapt hij dan niet?
- FLORENCE Ah non! Niet met mij hé! Hij moet op de grond slaap et moi dans le lit. Ah oui!
- SYLVAIN Ah... euh... ja, natuurlijk. En voor de rest is alles goed?
- FLORENCE Heel goed. Antoineke heeft mij nodig, monsieur Sylvainske. Chaque fois dat ik van den buiten naar den binnen kom, hij sprink direk op de mij. Direk hé.
- SYLVAIN Allee? Curieus. Een rare vogel is dat.
- FLORENCE Vokel? Haha.. hij is niet ne vokel. Precies ne sauvage, dat is hij. Nen ekte wildeman.
- SYLVAIN Dan is hij toch nog... euh... dynamisch?
- FLORENCE Dynamique? Dynamiet zeker! Enen brok energie. Monsieur Sylvainke, ik zal u eens wat zeg: als hij begin met mij te speel, stopt hij niet meer. Uren en...
- SYLVAIN Spelen?
- FLORENCE Oui, oui, jouer. U kent dat toch, monsieur Sylvainke. Pas op hé, la seule manière om hem dan terug kalm te krijg, is hem ne goei knuf te geef. En dan likt hij mij completement nat. Van boof tot vanonder. Kent ge dat, monsieur Sylvainke? Oh oui, hij wordt zo graag geknuffel. Dan gaat hij op zijn dos lig en dan streel ik over zijnen buik.

- SYLVAIN *(verward)* Juist ja. Ik ken dat. Haha... sorry...
- FLORENCE Oh, 't is zo ne vrai chouchou. Et propre. Daar kunt gij u echt geen kedakt van geef. Jamais ne plaske dans le salon ou dans la cuisine... *(opent mand)*
- SYLVAIN *(begrijpt het nu)* Oh maar... uwe compagnon is geen... euh... man, enfin?
- FLORENCE Oui! Antoineke is wel ne manneke. Kijk maar. *(laat Sylvain in de mand kijken)* Ziet ge? Is het gene lieve kleine petit?
- SYLVAIN Een hond verdorie.
- FLORENCE Ssst! Hij is zo gevoelig. Met dat jaune jujupeke ook. Ik zag het direk. Hij kwam piep en hij fronste zijn twee oogskes quand il me regardait. Dat is de teek dat hij dat niet skoon vindt. Je le connais si bien déjà. Bon, ik zal dan maar een ander gaan kies. Ik moet wel. Une rouge of une bleue. *(gaat af terwijl ze haar hond in de mand knuffelt)*
- SYLVAIN *(kijkt haar na)* Allee, ze zal dan maar een ander gaan kiezen *(naar haar pashokje)* En wie kan er de boel weer opruimen? Sylvainske. *(opent gordijntje en ruikt dat Florence in hokje is geweest)* En opfrissen? Sylvainske. *(zucht)* Florence toch. *(gaat achter de toog, neemt daar onderaan een spuitbus en gaat het pashokje verfrissen. Draagt dan met opgetrokken neus de kledjes die Florence heeft laten hangen naar een van de rekken)*
- RUDY op met wat loodgietersgerei en een lange PVC-buis. Sylvain keurt de jurken en ziet Rudy niet. Rudy glimlacht en richt de buis naar Sylvains oor.*
- RUDY *(spreekt in de buis)* Hallo hallo!
- SYLVAIN *(schrikt, keert zich om en kijkt recht in de buis)* Onnozelaar! Ik verschoot me bijna te pletter!
- RUDY *(spreekt in de buis)* Hallo! This is your loodgieter speaking! Hebt ge nog geen zin om de vredessigaar te roken?
- SYLVAIN *(slaat geïrriteerd de buis weg)* Zeg, zotteke, doe dat weg. Wat moeten de klanten niet denken.
- RUDY Wat de klanten denken, kan me niet schelen, schoon venteke. *(roept door buis)* Wat gij denkt, dat is het enige wat belangrijk is voor... *(Sylvain graait gegeneerd een T-shirt van de kapstok en propt die als een soort geluidsdemper in de buis. Doffe klanken. Rudy laat de buis zakken, herhaalt de zin)* ...het enige wat belangrijk is voor mij, dat zijt gij.
- SYLVAIN Ja, het is al goed. Moet ge dat nu zo hard roepen? *(spiedt rond of de klanten niets gemerkt hebben)*
- RUDY Ik dacht dat ge dat graag hoorde, Vylsainke. Dat ge daarom expres gebeld hebt naar mijn baas.

- SYLVAIN Ik belde omdat ik een loodgieter nodig had. En noem me niet zo. Ik heet Sylvain. Niet Vylsain. (legt de T-shirt weer weg)
- RUDY Tiens, en vrijdagavond hebt ge aan de René nog verteld dat ge graag zou hebben dat ik eens wat meer een troetelnaampje zou gebruiken.
- SYLVAIN Vrijdagavond is vrijdagavond. En nu is nu. Sorry. De klanten kunnen u horen. Daarbij, 't is de hoogste tijd dat er eindelijk eens wat aan die stank gedaan wordt. (gaat naar deur WC, opent die, blijft voor de geopende deur staan)
- RUDY (knijpt vingers op neus) Amai, niet te houden, zeg. (stapt WC binnen)
- SYLVAIN Ah ge weet het. Sorry maar dat heeft me hier al heel wat flesjes eau de toilette gekost. (zet de spuitbus onder de toog) Allee jongske, begint er nu maar aan.
- RUDY (terug op uit WC) Niet te rap hé. Als ons vader eerst gekeken en dan pas gehandeld had, dan had ik misschien geen vijf broers en vier zusters gehad. Volgens mij komt dat niet van de WC.
- SYLVAIN Van waar dan?
- RUDY Maar venteke toch, kijk eens naar dat lavaboke.
- SYLVAIN Ik zie daar niks speciaals aan.
- RUDY Daar niet. Daaronder. (stapt het toilet binnen)
- SYLVAIN (in de deuropening, kijkt naar binnen) Hoe kan dat nu? Zeg, wat is dat?
- RUDY (op met een colaflesje) Niet moeilijk dat het hier zo stinkt Er heeft er ene uwe sifon gepikt, en die buis komt rechtstreeks in de riool uit, zo te rieken
- SYLVAIN Maar allee, jongske, wie doet dat nu? Sorry hé, maar wat kunt ge nu met zo een sifonneke beginnen?
- RUDY Die bij hen thuis aan de lavabo hangen, zeker Dan stinkt het daar niet meer
- SYLVAIN De mensen kunnen toch alles gebruiken tegenwoordig Ge houdt heel de tijd de paskamers in het oog en dan pikken ze onder uw neus de sifons vandaan.
- RUDY (toont het colaflesje met bruinachtig vocht) Hier, dat stond onder het wasbakje. Het was in ieder geval ene die wist hoe hij er moest aan beginnen.
- SYLVAIN Een colaflesje?

RUDY (geeft flesje aan Sylvain) Met het vuil water dat zich nog in de afvoer bevond. (af deur WC)

Sylvain bekijkt het flesje, haalt zijn neus op.

RUBEN PATHEET op. Een sulletje met brilletje en vlinderdasje. Hij heeft zijn fietsspelden nog aan. Wanneer hij Sylvain met rug naar hem ziet staan, kucht hij even bescheiden.)

RUBEN Hum... Pardon meneer... (Sylvain keert zich om, Ruben begint ook te sniffelen)
Dat ruikt hier zo raar... Precies... precies naar beer.

SYLVAIN (doet in paniek de toiletdeur dicht) Naar beer? Sorry meneer, geen beer, meneer. Geen beer, deze keer.

RUBEN (kijkt hem verrukt aan) Goh, dat was knap van jou.

SYLVAIN (naar Ruben toe) Sorry? Hoe bedoelt u?

RUBEN Dat gedicht. Zo spontaan en zo vlot. En dan dat kettingrijm. (imiteert zweverig) "Sorry meneer, geen beer, meneer, geen beer, deze keer". Ik werk ook met een vast rijmschema. Vrije verzen, dat is niks voor mij. Ik doe het per-vers.

SYLVAIN (kluts kwijt) Gij doet het... pervers?

RUBEN Rijmen, dat interesseert mij. Schrijven is een avontuur op zich. (citeert een gedicht) "Ik vlerk door het zwerk. Want al ben ik dan notarisklerk, ik heb geen zittend achterwerk". (wacht even, trots) En hoe vond jij het?

SYLVAIN (bemerkt nu pas het colaflesje in zijn hand en hoe hij er onwennig mee draait)
Ah, 't is al gedaan? (zet het flesje aan de kant, naast WC-deur)

RUBEN In gedichten mag je niet te expliciet zijn. De kracht zit hem juist in de gebaldheid. (citeert een nieuw gedicht) "Laat mij mijn woorden ballen. Mijn hartstocht knallen. Tot, onder mijn ogen de wallen, haal langzaam gaan versmallen" (trots) Voel je dat? De tragedie die daar achter zit? De overspannen mens met wallen onder de ogen die door de hartstocht en door de liefde totaal herboren wordt.

SYLVAIN (snapt er niets van, groenlachend, naar Ruben toe) Ja... jaja... ik voel het. Ja, ik moet zeggen dat het mij wat doet. Hier zo. (hand op hart)

RUBEN Als ik dit gedicht aan een vrouw zou voorlezen, dan zou haar hartje ook beginnen roffelen. Maar er is één probleem. Ik durf niet. Iedere keer als ik in de ogen van een vrouw kijk, dan is haar blik precies een gillemesseke, dat los door mijn stembanden snijdt.

SYLVAIN Is 't zo erg, jongske?

- RUBEN En toch werk ik eraan. Weet je.... (kijkt even rond) ...weet je dat ik met een cursus body-building begonnen ben? Speciaal om de vrouwen te imponeren.
- SYLVAIN (bekijkt Ruben kritisch) Body-building? Ja, dat ziet u aan u. Allemaal lekker body.
- RUBEN Ja? Vier weken. Vind jij echt dat je al iets ziet, jij? (spant biceps)
- SYLVAIN Ja... euh... natuurlijk weet ik niet hoe het daarvoor met u gesteld was.
- RUBEN (blijft met gebalde biceps poseren) De biceps spannen, dat was de tweede les. In de eerste les werd beschreven welke soorten olie je allemaal kon kopen. Kwestie van de spieren een beetje glimmend voor de dag te laren rollen.
- SYLVAIN Sorry... Beschreven?
- RUBEN Ja, dat is schriftelijk hé meneer, mijne cursus. De mensen hebben daar geen zaken mee, nietwaar.
- SYLVAIN Een schriftelijke cursus body-building... Is dat dan niet moeilijk?
- RUBEN Maar nee. Je moet natuurlijk wel goed lezen wat er staat. 't Is heel wat gemakkelijker dan die gitaarcursus die ik vorig jaar gevolgd heb. Al die standen...
- SYLVAIN Ook schriftelijk?
- RUBEN Je kan tegenwoordig alles schriftelijk leren. Van boekhouden tot sekslessen. Alle standen. Allee pas op, niet dat ik de sekslessen gevolgd heb hoor. Neeneen. Nee, want toen ik ermee begon ben ik ermee gestopt.
- SYLVAIN Ah ja... natuurlijk... euh... Sorry... meneer...
- RUBEN Patheet. Met th. Ik zeg altijd... ik draag "een teehee" en de vrouwen een... enfin, jij verstaat me wel, nietwaar?
- SYLVAIN Jaja, ik versta u zeer goed, meneer Patheet. (gaat naar rek, schikt de kleren op de kapstok) U zoekt zeker iets gepast, nietwaar? Iets dat past bij uw knappe figuur.
- RUBEN Heb jij zo niks speciaals voor mij? Ik zou eens iets totaal anders willen. (wijst naar zijn eigen kleren, ziet de fietsspelden) Oh... (trekt ze uit en stopt ze weg in zijn zak)
- SYLVAIN Iets meer gekleeds misschien? Iets sportiefs? Iets moderns? Iets waar de vrouwtjes op vallen?

RUBEN Ja, iets van dat alles een beetje. Als ik er maar knap uitzie. Iets speciaals. (wenkt Sylvain, kijkt terwijl rond of er niemand is, Sylvain komt bij hem - vertrouwelijk) Ik heb een afspraak moet je weten. Vanmiddag al. Mijn cursussen hebben succes hoor. Ik heb haar leren kennen...

SYLVAIN Schriftelijk.

RUBEN Hoe weet jij dat? Per advertentie, ja. Kijk... (haalt krant uit binnenzak, wijst Sylvain de advertentie) Hier staat het. (geeft de krant aan Sylvain)

SYLVAIN (leest luidop) Vr. Vr. Een vroedvrouw?

RUBEN Neen. Vrouw. Vrij.

SYLVAIN Sorry. (leest verder de afkortingen) Vr. Vr. 59 J. Tedr. Lf. Bem. Bem?

RUBEN Beminnelijk.

SYLVAIN Denkt u?

RUBEN Natuurlijk. Wat zou het anders zijn?

SYLVAIN "Bemiddeld" misschien.

RUBEN Dan doe ik er ook een goede zaak aan. Allee, lees nu voort.

SYLVAIN Zkt int man... Zoekt interessante man?

RUBEN Intelligent natuurlijk

SYLVAIN Of integer (leest verder) Romant. Huisel en poet. Poet?

RUBEN Poëtisch. Ze zijn het deelteken vergeten. (neemt de krant terug, stopt die weer in zijn binnenzak) Maar je ziet het, dat is op mijn lijf geschreven. Als het nu niet lukt, dan zal het nooit meer lukken. Nu, wat denk jij? Wat zou ik best aandoen? (gaat naar het rek, neemt er zelf iets heel opvallends uit) Hier, wat denk jij hiervan?

Ondertussen Rudy op uit het toilet. Blijft ongemerkt in de deuropening staan. Sylvain gaat bij Ruben.

SYLVAIN (twijfelend) Tja... waarom niet... Eigenlijk is het prachtig, geweldig. Ik zou zelfs zeggen: formidabel. En dat zeg ik niet dikwijls, hoor.

RUBEN Formidabel, ik weet het. We zullen het eens aanschieten, zie.

SYLVAIN (opent gordijntje van een hokje) Neemt u dit maar. (leidt Ruben vriendelijk het hokje in, trekt gordijntje dicht)

- RUDY *(doet toiletdeur dicht)* Amai, wat is dat voor een rare kwast. Ik kon hier binnen alles horen. Krijgt gij hier dikwijls van die karmelledichters over de vloer?
- SYLVAIN *(bij Rudy)* Ssst! Regel één: nooit met de klanten spotten als ze het kunnen horen.
- RUDY Toch een speciaal venteke. *(imiteert hem)* Een schriftelijke cursus seksy-body-building met 69 gitaarstanden.
- SYLVAIN Ssst! Houdt uw manieren, Rudy! Gij met uwe loodgietershumor altijd.
- RUDY Wat bedoelt ge daar mee?
- SYLVAIN Sorry jongske, maar ge zou beter wat meer respect en wat minder machohumor opbrengen voor zo'n gevoelige mensen als die meneer Patheet.
- RUDY Helaba venteke! Ge gaat toch weer niet neerkijken op een werkman als ik, zeker? Als ik u niet beter zou kennen, zou ik nog denken dat ge bijna verliefd zijt op dat brilliekaske.
- SYLVAIN Doe niet onnozel, Rudy! Doe liever voort met uw werk. Het stinkt nog altijd, elke keer als ge die deur opendoet.
- RUDY Oké, oké. Maar ik ga eerst een wisselstuk halen in de auto. Goed? Of moet ik dat eerst schriftelijk aanvragen? *(af)*

Sylvain kijkt hem verliefd na. Plots springt Ruben zingend uit het pashokje. Hij draagt de zeer vreemde, komische outfit, komt naar voor en poseert. Zijn eigen kleren heeft hij over zijn arm. Sylvain bekijkt hem met open mond.

- RUBEN En? Wat vind jij ervan?
- SYLVAIN Tja... Prachtig... gewel.... *(durft niet zeggen dat hij er lelijk mee staat)* Ja sorry... maar wat denkt u er zelf van, meneer Patheet?
- RUBEN Ideaal voor een man als ik. Ik denk dat ik het maar ineens aanhoud.
- Op dat ogenblik komt Florence op met een kledingsstuk voorbij achter hen. Ze stapt pashokje in.*
- RUBEN *(snuift)* Toch maar raar met die beerreuk hé. Het ene moment riek je iets en het andere riek je niets. *(wil weggaan)*
- SYLVAIN Meneer Patheet, de prijs hangt wel nog aan uw broek.
- RUBEN Oh. Kan jij het eraf krijgen?
- SYLVAIN Natuurlijk. *(gaat op zijn knieën zitten, tracht het prijskaartje van Rubens zitvlak te peuteren.)*

Rudy op met een wisselstuk, blijft staan en kijkt ernaar. Sylvain rukt het prijskaartje van Rubens zitvlak en geeft het hem.

SYLVAIN Sorry. Zo, als ge dit aan de kassa afgeeft, zullen ze daar de rest wel voor u regelen.

RUBEN Dank je. Dank je. (draagt voor) "Dankzij deze nieuwe kleren voel ik mij nu als herboren! Mijn leven is nog niet verloren!"

In zijn dichterlijke bui keert Ruben zich om, werpt een handkus naar Sylvain en gaat achterwaarts buiten. Daarbij botst hij op Rudy. Ruben af. Rudy zwijgt, maar kijkt Sylvain met vlammenste blik aan, vervolgt zijn weg en smakt de toiletdeur achter zich dicht. Sylvain loopt naar deur WC, maar de deur is op slot. Hij klopt op de deur.

SYLVAIN Rudy! Rudy jongske!

RUDY (off toilet) Bezet!

SYLVAIN Het is niet wat ge denkt, jongske. Die Patheet is een dichter. Sorry, maar daar kan ik toch niet aan doen. Die hebben soms zo van die euforische buien.

RUDY (opent de deur, komt in de deuropening staan) Euforisch? En daarvoor moet ge voor z'n achterdingske op uw knieën gaan zitten, zeker?

SYLVAIN Die meneer wou dat kostuum absoluut aan houden. Rudy, sorry. En toen heb ik het prijskaartje losgepeuterd.

RUDY Gij peutert wel graag, hé. En uw prijskaartjes hangen wel op heel strategische plaatsen.

SYLVAIN Sorry hé zeg. Ik kan daar toch niet aan doen dat ze dat verkeerd gehangen hebben, zeker? Dat was ambetant genoeg... Rudyke...?

RUDY Volgens mij doet ge dat expres. Om weerwraak te nemen voor wat er vrijdagavond tussen mij en René gebeurd is.

SYLVAIN (plots glunderend) Maar ik snap het. Ge zijt jaloers.

RUDY Maar venteke toch! Ik jaloers? (af wc, doet deur dicht)

SYLVAIN (Aan deur) Jawel. Ge zijt jaloers. En dat is een goed teken. Als ge jaloers op iemand zijt, dan geeft ge er ook om. Dat was het wat ik nu al heel de morgen wilde voelen... dat gij iets om mij... (snuift)

Florence is immers tijdens de laatste zinnen uit het pashokje gekomen. Ze applaudisseert.

FLORENCE Skoon! Très skoon gezegd, monsieur Sylvainke. Jaloezie is de hartslag van de l'amour. Ik wou dat de mannen soms nog op mij jaloers waren.

SYLVAIN *(draait zich om)* Ah Florence? *(herpakt zich, valt terug in rol van altijd-hoffelijke-verkoper)* Ja... geweldig, formidabel. Misschien zijn ze dat wel, mevrouw de Cuvelier.

Achter haar: HENDRIX op. In legerkostuum. Hij heeft een stel zomerse en fel gekleurde kleren mee.

FLORENCE Nonon, monsieur Sylvainke, ge moet mij niks wijsmaak. Wie zou er nu op mij nog verliefd geraak?

HENDRIX Misschien zijn er nog meer gegadigden dan ge denkt, Florence.

FLORENCE *(keert zich om, beetje verliefd)* Oh... oh capitain Hendrix. U hier?

HENDRIX Hendrix wel, maar kapitein niet meer. We zullen er sofort eens wat aan gaan doen, zie.

FLORENCE U bent... Is het zover?

HENDRIX Ik ben. Ja. Met pensioen. Vanaf deze morgen. Hokje, hier ik kom! Voorwaarts mars! *(stapt kordaat met zijn kleren in hokje, rukt gordijntje dicht)*

FLORENCE Mais, mais, mais alors... ooh... Sylvainke. Wie weet... *(reageert als een verliefd tienertje, knijpt in Sylvains hand en fluistert zacht. Sylvain snift)* Oh, monsieur Sylvainke, dat is het beste nieuws wat me kon overkoom. Le capitain Hendrix woont al een paar maand bij mij achter de hoek. De week passé verleden, is hij zelfs saam met mij gaan wandel. Lui et moi et mon petit Antoineke.

SYLVAIN Ah! Dat is interessant, mevrouw De Cuvelier. *(wil zich afwenden)*

FLORENCE *(houdt hem tegen)* 't Is zo ne gentil homme.

HENDRIX *(off hokje, roept als militair)* Ah, ge wilt niet! Gij weigert! Voilà! Als ik zeg dat ik u aanschiet, dan schiet ik u aan!

FLORENCE Maar toch met caractère hé. En hij heeft al zoveel meegemaakt dans sa vie. Weet ge dat hij niks meer kan riek of smaak. Een accident met ne masker. Gepakt van de gas, n'est ce pas. Grave hé.

SYLVAIN Wat gij nu zegt. Niet meer smaken en ruiken?

Rudy op uit wc met gereedschapskist.

RUDY Zo, dat is ook weeral gefikst. *(snift)* Hoewel... Dat is raar. Nu stinkt dat hier nog altijd.

SYLVAIN *(gegeneerd, weet zich eindelijk los te rukken van Florence)* Dat zal inbeelding zijn. Zo een beerwalm kan heel lang blijven rondhangen. *(gaat achter zijn toog staan)*

RUDY Tiens... (snift) Maar dat is geen beer die ik ruik, dat is...

Hendrix komt met kordaat militaristisch gebaar uit pashokje. Hij heeft zijn legerjas nog aan, maar draagt daaronder een kleurrijke short. Stapt in mars tot voor de spiegel, stamp met de hakken op de grond. Rudy gaat achter toog met papier (nota)

HENDRIX Ter plaaatsee rust! (inspecteert zichzelf)

FLORENCE (vol bewondering) Zie nu toch eens wat ne kanjer van ne man.

HENDRIX (roept luid) Halve draai rechts! Ter plaaatsee rust! (diept spiegeltje op uit legervest en kijkt via dat spiegeltje naar grote spiegel) Mmm... niet slecht.

FLORENCE En op alles voorbereid. Hij is voor nen organisateur in de wiek gelek.

HENDRIX (naar Florence toe) En? Wat vindt ge ervan? Niet slecht hé, Florenceke!

FLORENCE Gij kunt nog très bien keel, capitain.

HENDRIX Neen, dat bedoel ik niet.

FLORENCE Vraiment skoon. Die couleur flatteert u echt. En ik zie graag behaarde mannenbenen. Ne scone vogel zijde gij.

HENDRIX Bon, deze shorten zijn goed. En mijn T-shirts zijn ook oké. Ik koop alles wat ik uitgekozen heb. Ik ga een nieuw leven beginnen. (stapt opnieuw kordaat het pashokje in, rukt gordijntje dicht)

FLORENCE Toch nogal ne man hé. Sterk en kordaat. Bij zo iemand zou ik me altijd veilig voel. (gaat zitten, wacht op Hendrix)

SYLVAIN (achter toog - tot Rudy) Allee, hoe zit dat jongdske? Hebt gij de werknota al gemaakt?

RUDY Ja... (snift) Ik begrijp alleen niet hoe die stank hier nu nog altijd...

SYLVAIN (kijkt naar Florence) Ja, vooruit, wat zal dat grapke mij kosten?

RUDY Niet veel, venteke. (neemt nota, vult nog iets in) Hier zie.

SYLVAIN (bekijkt nota) Zoveel?! Om een sifon te vervangen?

RUDY Jamaar zeg, ik ben er toch bijna een uur mee bezig geweest. En dan 't komen en gaan en de prijs van 't materiaal. En buiten dat voor mijn baas heb ik er nog wat voor mij bijgedaan. Ik moet ze goed verdienen hé venteke. Van wat moet ik anders die soundapparatuur betalen?

SYLVAIN Soundapparatuur?

RUDY Die muziekinstallatie met alles d'erop en d'eraan. Sorry van vrijdagavond, Sylvain. En van daarstraks. Ik was echt naar hier gekomen om het goed te maken tussen ons.

SYLVAIN Maar Rudyke, jongske toch... Nikske sorry. Dat moest ge toch niet...

RUDY Ja, venteke, ik weet dat ge die soundinstallatie al zo lang wilde hebben en... ik ga die voor u kopen.

SYLVAIN Maar Rudyke... en ik dacht... gij en de René... sorry hé...

Gordijntje open. Het gesprek stopt. Hendrix marcheert naar voor. Hij heeft weer zijn militaire kleren aan en zijn gekochte kleren over zijn arm.

RUDY (tot Sylvain) Dat bedrag zal dan wel gestort worden?

SYLVAIN Zo vlug mogelijk. Hier, die vuiligheid mag hier weg. (neemt het colaflesje en geeft het aan Rudy)

HENDRIX Ik reken alles aan de kassa af?

SYLVAIN Doet u maar, meneer.

FLORENCE (recht, bij Hendrix, bekijkt de T-shirts) Oh maar, ge zult daar heel goed mee zijn, monsieur Hendrix. Zo luchtig... zo sexy...

HENDRIX Dat is de bedoeling, Florenceke. Precies of vandaag is het de eerste dag van mijn tweede leven. Het enige wat ik nog mis is een vrouw aan mijn zij om... (maar stopt)

FLORENCE Pourquoi? Zeg het dan. Waarom? Parlez!

HENDRIX Om samen met mij door het leven te gaan. Zo zeggen ze dat toch hé Florenceke? Een lange platte rust hé.

FLORENCE Oh... euh... Misschien kan ik mij kandidaat stel om... Parlez! Wanneer mag ik mijn opleidink komen doen? Als 't meeval, ik ben direct d'accord om bij te teken.

HENDRIX Potverdekke, Florence! Meent ge dat?! Maar dit is... dit is de gelukkigste dag van mijn leven! Een triomf! Dat moet gevierd worden! Daar moet op gedronken worden! (kijkt naar het flesje dat Rudy in zijn hand houdt) Al is het cola! (neemt het flesje uit Rudy's hand) Merci. (drinkt van het flesje)

RUDY Jamaar... jamaar... Sylvain! Dat is...dat is... Proeft die dat dan niet?!

SYLVAIN Een ongelukske met een gasmasker.

Hendrix grijpt Florence vast, kust haar.

RUDY Jamaar... dan moet die dat toch rieken?

SYLVAIN Hij riekt en smaakt niks meer. Een geluk met een ongeluk. *(Hendrix wandelt met Florence naar buiten, ook het flesje neemt hij mee)* Schoon hé zo'n prille liefde. *(komt vanachter zijn toog)*

RUDY Awel, het doet mij iets, venteke.... het doet mij iets... *(grabbelt plots Sylvain vast)*

SYLVAIN *(ontwijkt)* Ja, 't is al goed. *(kijkt Hendrix en Florence nog eens na)* Die kapitein heeft het erg te pakken als ge 't mij vraagt.

RUDY En gij, venteke?

SYLVAIN Wel... euh...

Ze stappen stoeiend een pashokje in en doen het gordijntje dicht.

SCENE 4

EEN ANDERE DAG

BEATRICE op. Ze loopt tussen de rekken, bekijkt de kleren. CHRISSIE op. Gejaagd. Kijkt even rond en duikt dan in een pashokje. Doet vlug gordijntje dicht. Beatrice heeft haar herkend.

BEATRICE Chrissie? Ben jij dat?

CHRISSIE *(off hokje)* Laat me gerust!

BEATRICE *(naar hokje)* Chrissie, luister... Het is mevrouw Hemers hier. Wat doet gij hier? Gij moet nu op school zitten

CHRISSIE *(off hokje)* Laat mij alleen! Ga weg, mens!

BEATRICE Ik trek het gordijntje open als ge niet komt.

CHRISSIE *(off hokje)* Dan loop ik in m'n blootje door de winkel de straat op.

RUDY op.

RUDY Waar is ze? Hebt ge geen meisje zien passeren, mevrouw? *(roept)* Chrissie?

BEATRICE Daarin. Wie bent u?

RUDY Ik? Rudy Vercouteren

BEATRICE Beatrice Hemers. *(geeft hand)* Chrissie's lerares Frans. Ze heeft zich verstopt in dit pashokje hier. Ze wil in haar blootje...

RUDY Op haar bloot gat sla ik haar straks, ja! Ik ben haar broer. We kregen ruzie op straat en ze is hier binnengelopen, Chrissie?!

CHRISSIE *(off hokje)* Ga weg of ik doe alles uit. *(gooit BH over het gordijntje)*

BEATRICE Ik denk dat ze het doet, hoor. Ik ken Chrissie.

RUDY Chrissie, doe niet zo kinderachtig en kom eruit! Ik meende dat toch niet zo. Ik vroeg toch alleen maar dat ge wat beter uw best zou doen op school. Peter houdt u van uw huiswerk weg. Uwe kop zit vol van Peter en er is geen plaats meer voor...

BEATRICE ...Frans.

RUDY Frans?

CHRISSIE *(off hokje)* Is die trut daar nog?

RUDY Wie?

BEATRICE Ik. Die trut, dat ben ik.

CHRISSIE *(off hokje)* Als ge durft dan... dan steek ik het kot in brand! *(gooit haar slipje over het gordijntje)*

BEATRICE En ze zijn hier nog niet verzekerd.

RUDY *(neemt BH en slipje en gooit het over het gordijntje terug het hokje in)* Chrissie, kleed u aan! *(fluistert tegen Beatrice)* Mevrouw Hemers, wilt gij hier even de wacht houden? Ik ben zo terug. Ik ga op zoek naar Peter. Hou haar zolang maar aan de klap. *(af)*

BEATRICE Chrissie... het is mevrouw Hemers...

CHRISSIE *(off hokje)* Ik weet het al wel, ja!

BEATRICE Ah, ge weet het.

CHRISSIE *(off hokje)* Als ge het hier niet direct afstapt, hang ik mij op!

BEATRICE *(schrikt, in paniek)* Nee! Niet doen!

Op : TINA met enorme bril en dito bloemenhoofddekseel en BIG MAC met cowboyhoed op. Tina heeft een heleboel schreeuwerig gekleurde kleren bij zich. Zowel Tina als Big Mac spreken op zijn "Amerikaans" hoewel ze duidelijk van hier zijn.

TINA Ah, hier zijn de paskotjes. Michel, waak hier. Ik ben zo terug. *(loopt ergens tegen)* Lap. Ik zie geen steek met al die kleren voor m'n neus. Michel! Doe dat gordijntje open!

BIG MAC Yes, Tina my darling. (kijkt eerst onder de gordijntjes om te zien waar niemand in zit, opent gordijntje van een hokje) So... What een very small roometje. In America there are all these hokjes so big as a swimmingpool.

Tina af in hokje.

BIG MAC (tot Beatrice) Big Mac. My name is Big Mac. Nice to meet you. (geeft haar een stevige hand, gaat zitten op bankje en begint op zijn smartphone een spelletje te spelen)

BEATRICE (glimlacht groen naar Big Mac en wendt zich weer tot Chrissie) Ge moet me begrijpen, Chrissie... Uw broer had mij gevraagd hier de wacht op te trekken.

CHRISSIE (off hokje) Als ge niet maakt dat ge wegkomt, mens, dan schiet ik mij een kogel door m'n kop! Hoort ge?! Ga weg, ga weg, ga weg! Ik wil alleen zijn.

BEATRICE (blijkt verlegen naar Big Mac) Allee... ja... euh... little girl... with problems en zo... troubles...

BIG MAC Och... Children always problems! I have a great son. He works in America, in a big Mac Donalds restaurant.

TINA (off hokje) Michel?

BIG MAC Yes, my darling?

TINA (off hokje, gooit kleedje over 't gordijntje) Breng dat weg, Michel! Het is veel te kleurloos. Ze hebben hier ook niet veel hoor. Hop!

Big Mac staat op en gaat het kleedje in een rek hangen.

BEATRICE (naast hokje) Chrissie? Chrissie, zeg iets alsjeblieft! (de beeper van de semafoon in haar zak gaat, ze luistert) Jaak? Ja, ik kom. (tot Chrissie) Chrissie, uw broer komt dadelijk terug hoor. Hij is even naar... euh... naar het toilet. Ik moet echt weg. Doe alsjeblief geen domme dingen. (ze loopt haastig weg, verontschuldigt zich tegen Big Mac) Ekskuseer. U past wel op haar, nietwaar? (kijkt op haar uurwerk) Ooo... Ik ben al tien minuten over tijd. Jaak slaat me dood. Ik had hem verzekerd dat ik maar een paar minuutjes weg zou zijn. (af)

Big Mac haalt zijn schouders op en gaat weer zitten op bankje. Begint dan weer te spelen met zijn computerspelletje.

JOHNNY en BABE op. Ze spreken een vulgair dialect. Zij is mooi maar onverzorgd en draagt een mouwloos polo'tje. Haar bovenarmen zijn getatoeëerd. Ze schreeuwt tot de kinderen, die we niet zien, ergens verderop in de winkel. Johnny is in jeans en heeft een zeemanspet op. Hij komt naar midden.

BABE *(aan de zijkant, tot één van de kinderen die we uiteraard niet zien)* Joeke, doet die pelsen frak nu terug uit, ja! *(tot Johnny)* Johnny, zegt gij nu verdomme toch ook eens iets. 't Zijn toch ook uw gasten hé!

JOHNNY *(gaat naar de zijkant, kijkt richting denkbeeldige kinderen, onverstoorde)* Joeke niet hé, meiske. Die is niet van mij. Joeke is van uw vorig sjoeke.

BABE *(kijkt richting denkbeeldige kinderen)* Zie nu! Zie dan toch!

JOHNNY Wat nu weer? Ze doen toch niks.

BABE Wat nu weer? Ziet gij dat nu niet? Hij doet het weer, zie.

JOHNNY Wie?

BABE Onze Maikel.

JOHNNY Onze Maikel is nen brave. Wat doet hij?

BABE Hij plakt weer zijne tuttefrut in ons Daveke zijn haar.

JOHNNY Nondedju! *(schreeuwt)* Maikel! *(kwaad tot Babe)* Die weet niet dat dat geld kost zeker! Ik zal wel tuttefrutgebollen draaien!

BABE Die tuttefrutten, dat is niks, maar ons Daveke zijn haar.

JOHNNY Ons Daveke, die kan daar tegen.

SYLVAIN op met een farde, legt die achter zijn toog, komt vanachter toog.

SYLVAIN Goeiemiddag, mevrouw, meneer. Kan ik u misschien helpen?

JOHNNY *(naar Sylvain toe, aapt nogal brutaal Sylvain zijn verwijfde gebaren na)* Dat hangt ervan af met wat hé, makkerken. Dat hangt er vanaf.

BABE *(probeert de situatie te herstellen, trekt Johnny wat achteruit)* We dachten aan een leren vest.

JOHNNY Jep. Een zwarte, voor op de motto.

SYLVAIN *(belangstellend)* Ah, meneer rijdt brommer.

JOHNNY Motto! Motto hé gastje! Brommer zegt die, zeg! Ha! Wie rijdt er nu op nen brommer?!

SYLVAIN Misschien kan ik u even voorgaan naar de leren jassen. *(wil weggaan)*

Wanneer Johnny Sylvain wil volgen, trekt Babe hem terug, schraapt de keel. Ze gebaart: hoeveel kost dat?

JOHNNY Ah ja, da's just. Hé makker... die leren vesten, wat kosten die hier zoal? Die leren frakken? Die leren hé?

SYLVAIN *(komt op zijn stappen terug)* Ja, dat schommelt natuurlijk een beetje. Maar vanaf 299 euro begint dat toch al.

BABE Watte?

SYLVAIN Euh... vanaf 299 euro. Maar u hebt geluk Er is vorige week juist een nieuw modelleke binnengekomen

Babe wrijft over duim en wijsvinger en schudt naar Johnny ontkennend het hoofd.

JOHNNY Zeg makker, we hebben ons bedacht. We gaan geen leren vest kopen.

SYLVAIN Geen leren vest?

BABE Nee, 't wordt een leren broek voor mij.

JOHNNY Voor u? Maar...

BABE *(wrijft over haar billen)* Denk hieraan, Johnny boy.

SYLVAIN Sorry?

JOHNNY *(imiteert beweging)* Daaraan hé makker! Dat verstaat jij niet, zeker? Ons Babe is daar altijd zo seksy mee... Een leren broekske waarin haar kontje zo schoon spannend staat.

SYLVAIN Ja, juist. Geweldig formidabel. Fantastich. We hebben juist een nieuwe collectie binnen. En niet te duur. Voor 250 euro.

JOHNNY 250 ballen?! Hé hé hé, 't zal al gaan zeker?! Ik ben niet op mijne kop gevallen zenne!

BABE Maar allee, Johnny...

JOHNNY 250 knotsen is veel te veel, Babe. We hadden afgesproken: maximum de helft. Maximum hé! Maximum!

BABE Ik kan toch moeilijk aan meneer vragen dat hij er de helft afknipt hé Johnny. *(draait zuchtend haar hoofd, ziet dan haar kinderen, roept terwijl ze richting zijkant gaat)* Maikel en Dave! Wilt ge nu stoppen met dat spelleke?!

JOHNNY *(schreeuwt zonder nadenken)* Maikel! Dave! Godverdomme! *(dan gewoon tot Babe)* Wat doen ze nu weer?

BABE Hewel, dat nieuw spelleke. Ze zijn weer om ter verst aan 't rochelen.

- JOHNNY Om ter verst aan 't rochelen! Ja zeg... moet ge daar zo hard voor brullen? (vertrouwelijk tot Sylvain) 't Zijn toch kinderen hé makker. Ze moeten toch kunnen spelen. Hoe waren we vroeger zelf? Hé?! Toch waar zeker. Vroeger waren wij toch ook zo. Hé?
- SYLVAIN (kluts kwijt door deze onverwachte reactie) Sorry...? Ja... jaja..... natuurlijk. Hoe waren we vroeger zelf. Juist ja. De nagel op de kop.
- JOHNNY Blij dat ge 't verstaat. Awel, omdat ge zo ne toffe gast zijt, zal ik u iets geven. (haalt uit een broekzak een verfrommelde kledingsbon) Hier, ge moogt mij mijnen bon van 20 euro uitbetalen.
- BABE Hij heeft hem gewonnen op de buurtkermis.
- JOHNNY Yep. Ik kreeg vijf gratis lotjes omdat ik daar gaan tappen was. En 'k had toch wel prijs zeker.
- BABE (wijst naar de kinderen) Ik heb al vier keer prijs gehad. Twee keer van hem hier en twee keer van mijne vorigen. 't Was hoog tijd dat het eens aan hem was.
- JOHNNY Daarom dachten we. We zullen voor één keer maar eens naar Widi en Co gaan. Hé Babe?
- BABE Ja, gewoonlijk komen wij hier niet. Veel te duur, hé Johnny? Wij gaan altijd naar die grote winkel in de Burchtwijk. 't Is daar veel goedkoper. Daar verkopen ze kleren van faillissementen en van winkels die uitgebrand zijn.
- JOHNNY Yep. Ze verkopen de leren vesten daar in 't zwart. (lacht, Babe lacht mee, merkt dat Sylvain niet mee lacht) Verstaat ge 't niet? Dat is een "joke", gast. Die leren vesten zien zwart omdat die winkel in de fik gegaan is. In de fik! (tot Babe) Diene verstaat da nie, zenne.
- SYLVAIN Ah... ah ja... sorry. (groen lachje) Maar... euh... uitbetalen gaat niet, hoor. Die bon kan alleen van uw aankoop afgetrokken worden. Ik zou zeggen: kijkt u anders nog eens rustig rond. Ik ben zeker dat u wel iets formidabels naar uw keuze zal vinden. (af)
- JOHNNY Ah nu nog schoner zé! Geven ze eens een bon, willen ze hem nog niet uitbetalen! Allee, wat moet ik daar nu mee doen? (tot Babe) Wil ik u anders eens een kanten soutienke kopen, prottescheteke?
- BABE Dat is weggegooid geld, Johnny. Twee dagen en ge hebt het weer in stukken vaneen gescheurd.
- JOHNNY Omdat gij dat graag hebt hé sjoe.

Tina op uit haar hokje. Ze draagt een T-shirt in vreselijke kleuren.

- JOHNNY Amai, wat is dat.
- TINA *(naar Big Mac die nog altijd op bankje zit)* En... wat vindt ge ervan?
- BIG MAC *(heeft heel die tijd op zijn smartphone gespeeld, kijkt nu ook niet op)* Great!
- JOHNNY *(naar Tina, kijkt brutaal naar prijskaartje van Tina's kledingsstuk, ook Babe kijkt even)* Dat is ook genoeg hé Babe. In de Burchtwijk kost dat maar de helft.
- BABE En daar betalen ze hun bonnen tenminste uit. *(kijkt naar de zijkant, roept)* Daveke, komt van die muur af! 't Is ne valse!
- JOHNNY *(tot Tina)* En 't is nog beter kwaliteit ook, hé sjoe. Hier is 't allemaal maar ingevoerde rommel. Made in Toyota, Hong Kong en King Kong.
- TINA Denkt ge?
- JOHNNY Da's zeker dat. Made in Taiwan, daar moet ge niet aan twijfelen. *(kijkt naar de zijkant, roept)* Daveke, nondedju, dat is geen klimrek! Komt daar af! Of subiet maar twee bollen crème in plaats van zes! Hebt ge 't gehoord?!
- TINA Taiwan? *(tot Big Mac)* Hoort ge dat, darling? Michel... luistert!
- BIG MAC *(kijkt niet op van zijn spelletje)* Yep.
- TINA Maar we moeten naar Amerika! Niet naar Taiwan.
- BABE Naar Amerika? Dan kunt ge veel beter naar de Stock Americain gaan, hé Johnny?
- TINA Denkt ge?
- BABE Bah ja gij. De naam zegt het toch zelf... *(naar de zijkant, roept)* En bleirt niet zo, Daveke! Onze pa meent dat toch niet! Ge krijgt er zes! Ja, met crème fraiche.
- TINA *(tot Big Mac)* Hoort ge dat, darling?
- BIG MAC Yep.
- TINA Madam zegt dat ik beter in de Stock Americain kan gaan kopen.
- BIG MAC Yes.
- TINA Dan zal ik dit maar weer uitdoen. Ik vond de kleurkes trouwens toch niet zo schoon. Nogal flets. *(verdwijnt terug in pashokje)*
- JOHNNY *(komt bij Big Mac staan, volgt het spelletje)* Dat is precies wel een tof spelleke, hé cowboy? Hoe zit dat ineen? Hé?

- BIG MAC Yes, a nice game. Dat zijn de negerkes. En de Americans doen aan ontwikkelingshulp. Ze droppen hamburgers boven de negerkes en zij moeten die in hun mond opvangen. Hoe meer hamburgers die negerkes kunnen opvangen, hoe meer punten ge hebt.
- JOHNNY Dat is tof hé zeg. Die gasten bedenken toch nogal wat. En wat gebeurt er als er zo een hamburger op de grond valt?
- BIG MAC Die mag niet op de grond vallen. No! Want met iedere hamburger die valt, is er een negerke minder. Lap, 'k heb het zitten. Dat is mijne vierde misser al.
- BABE *(is ondertussen ook komen kijken)* Ah ja, nu is er nog maar één negerke meer over. Plezant hé Johnny.
- BIG MAC Damned! Mijn vijfde hamburger op de grond. Hmm, zevenhonderduizend punten. Toch niet zo slecht. Not bad.
- JOHNNY Ge hebt zeker geen interesse om onze bon over te pakken?
- BABE We hebben een bon van 20 euro om hier iets te kopen, maar we vinden niks.
- JOHNNY Ja, zie maar... *(toont Big Mac de bon)* Maar ge moet hem wel nog deze week inruilen. Verstaat ge? This week.
- BIG MAC Oké. Ik geef tien euro for your bon.

Ondertussen Tina op uit hokje. Ze heeft haar eigen kleren weer aan. Ze hoort wat Big Mac zegt.

- TINA Wat doen wij met zo'n bon, darling? We kopen hier nu toch niks.
- BIG MAC *(staat op, bij haar)* Nog nooit van business gehoord, Tina darling? Real American. Ge koopt iets van 20 juro's voor tien juro en ge verkoopt dat verder for fifteen juro's. Op die manier is iedereen content. You understand me?
- BABE Dertien euro dan.
- BIG MAC Ten juro en geen centiem meer. Now and cash. Te nemen of te laten.
- JOHNNY *(kijkt vertwijfeld naar Babe)* Wat doen we, sjoe?
- BABE Doen! Da's een pakske sigaretten en er nog een pint bovenop.
- JOHNNY Oké. It's a deal, man. *(klapt op Big Macs hand om de afspraak te bezegelen. Geeft hem die bon. Big Mac betaalt)*
- TINA Och, zo'n husband. Altijd maar business en business. *(stapt al verder)* Michel, allee kom, we moeten nog naar de Stock Americain. *(af)*

- BIG MAC Yes, yes... Ik ben er al, zie. (stapt haastig achter Tina, af)
- BABE (roept naar de kinderen) Maikel! Dave! Jiejie! Joeke! We zijn weg, hé! (tot Johnny) Allee, waar zitten die nu, Johnny?
- JOHNNY Daar! (schiet in een lach) Ons Daveke op die pop. Maar kijkt dan!
- BABE En gij moet daar nog mee lachen, gij! (roept) Daveke, komt daar af, jongske. Daar zijt ge nog veel te jong voor.
- JOHNNY Laat hem toch doen, sjoe. Hij kan er maar plezier van hebben.
- Sylvain op. Hij haalt de kleren uit het pashokje van Tina. Kijkt even naar Johnny en Babe en dan naar de 'kinderen', zucht en gaat de kleren op de toog leggen.
- BABE (kijken naar hun 'kinderen') Just zijne pa! Hij zal er ver mee komen. (tierend) Maikel en Joe!!! Nondedju! Die soutiens... da zijn geen badmutsen hé! (tot Johnny) Maar zegt gij nu toch ook eens iets, Johnny.
- JOHNNY Maakt u toch niet dik. Laat ze toch doen. (af)
- BABE Maikel, Joe, Daveke, Jiejie kom! We zijn weg! (loopt achter Johnny, af)
- SYLVAIN (ogen ten hemel) Mama?! Ik ga veranderen. Ik word loodgieter. Dat verdient beter en ge wordt er niet zot van. (neemt de kleren en gaat af).

SCENE 5

In het hokje van Chrissie is het al die tijd opmerkelijk stil geweest. SYLVAIN komt terug op, houdt zich bezig aan de toog. RUDY op.

- RUDY (roept achter hem, naar Peter die we niet zien) Wacht hier, Peter. (tot Sylvain) Hello, m'n knap venteke.
- SYLVAIN Oh Rudy, jongske, ben ik content dat ge er zijt.
- RUDY Is die madam Beatrice hier niet meer? Ze moest op ons Chrissie passen. (naar hokje) Chrissie?
- SYLVAIN Ik heb Chrissie helemaal niet gezien. Waar is die dan?
- RUDY (wijst hokje aan, vinger op z'n lippen) Ssst... (kijkt onder gordijntje, ziet niets) Niks (fluistert ongerust) Chrissie? (geen antwoord) Chrissie? (trekt gordijntje open. Chrissie staat op stoeltje met broeksband rond hals. Rudy schrikt) Chrissie!!!

Ook Sylvain komt toegesnel.

CHRISSIE Laat me gerust, broer. Ik heb er genoeg van. Altijd maar presteren. Ik laat me niet meer opjagen, hoort ge!

RUDY Chrissie! Doe niet zo onnozel. Denk aan ons ma! En Peter? We kunnen er toch over praten.

CHRISSIE Ik wil niet meer praten.

SYLVAIN Dat is geen oplossing, Chrissie. Kom.

CHRISSIE (weent) Jullie hebben elkaar. Ik heb niemand. Ik ben zo moe.

RUDY Rustig, schatteke... ik ben toch bij u. Kom, ik breng u terug. Ik zie u toch graag. En kijk eens wie daar te wachten staat. (grijpt haar plots vast en gooit haar over zijn schouder, tot Sylvain) Ik kom seffens terug. (gaat met Chrissie weg)

CHRISSIE (keelt) Shit! Laat me los, broer! Brulaap! Smeerlap! Klootzak!

Rudy en Chrissie af.

SYLVAIN (volgt hem een eindje) Ja, kom alsjeblief vlug terug, jongske. (tot zichzelf) Laat ons samen vertrekken naar één of ander eiland. (gaat op bankje zitten)

RUBEN ongemerkt op, komt achter Sylvain staan.

RUBEN (fluistert een gedicht) "Jij zegt dingen die mij raken. Tot in het diepste van mijn lijf, jij lichtbaken. Ik hoor een verwante ziel poëzie zingen. En ik kan mijn tranen niet bedwingen."

SYLVAIN (staat op) Meneer Patheet? Wat scheelt er? U ziet zo witjes. Kom, zet u even neer. Vertel het eens. (doet hem zitten, gaat naast hem zitten)

RUBEN Ik oefen mijn biceps rot. Repeteer gitaarstanden tot m'n vingers bloeden. Schrijf poëzie tot ik er gek van word. Luister, dit is toch meesterlijk? (staat op, zegt gedicht op) "Koningin van mijn dromen. Laat me eindelijk komen. En verdrijf mijn fantomen. Werk me niet op de zenuwen. Maar wees mijn zwarte weduwe. Ik voor altijd de uwe. Ruben Betuwe."

SYLVAIN Betuwe?

RUBEN Ja. De jam. De confituur. Een metafoor voor de zoetigheid in mij. (gaat weer moedeloos zitten) En wat is het resultaat? Een blauwtje, ja. Weet je wat ze zei, meneer Sylvain? "Ben jij soms ontsnapt uit een gekkenhuis?" Dat zei ze. Ik pas, meneer Sylvain. Ik geef het op. Ze was zo schoon. (legt zijn hoofd op Sylvains schouder en huilt)

SYLVAIN *(troost hem, streelt hem door z'n haar)* Rustig, meneer Patheet. Dat maken wij allemaal wel eens mee. U bent de enige niet met liefdesverdriet. Dat gaat allemaal voorbij. Later zult u er nog smakelijk om lachen.

RUBEN Ja, maar nu zitten we ermee.

SYLVAIN Ja... nu zitten we ermee.

RUDY op. Ziet Sylvain door Rubens haar strelen.

RUDY Sylvain! Nu is 't genoeg! Ik maak het uit! Ik wil u niet meer zien. Ik haat u! Ik ga direct mijn gerief halen en ik trek terug naar ons ma! Als gij denkt dat ge met mijn voeten kunt blijven spelen! Ik... ik begrijp het niet...

SYLVAIN *(staat op)* Rudy, jongske, het is niet wat ge denkt. Meneer Patheet had...

RUBEN *(staat op)* Luister, meneer, ik snap er niks van, maar meneer Sylvain is een lieve man. Ik wil niet dat je hem pijn doet. Ik zat diep in de stront en hij heeft mij weer goesting doen krijgen... in het leven. Begrijp je? Ik heb er weer zin in.

RUDY Als gij uwen bek nog opentrekt, dan soldeer ik hem dicht!

RUBEN Meneer Sylvain...

SYLVAIN *(teder glimlachend)* Ja Ruben, ga nu maar, ik heb met dat ventekes hier nog wat te bespreken.

Ruben af. Even een stilte. Ze staan tegenover elkaar.

RUDY Kijk niet zo! Ik heb niks gedaan. Gij zijt het die...

SYLVAIN Rudy?

RUDY Het is gedaan, Sylvain.

SYLVAIN Ik zie u graag, jongske. Dat moet gij toch weten.

RUDY Ja, daarom fladdert ge van de ene klant naar de andere.

SYLVAIN Ge zijt jaloers. Ruben is een gevoelige jongen. Hij doet zo verschrikkelijk zijn best, dat hij overal blauwtjes oploopt. Ik moest hem wat troosten. Dat is al.

RUDY Dat zal wel. Ik geloof u niet. Ge zijt een leugenaar.

SYLVAIN Ik ben geen leugenaar, Rudy. Gij zijt een leugenaar. Ge denkt toch niet dat ik zomaar geloof dat gij op ons feestje...

RUDY Begint ge er weer over? Dat is al een week geleden.

SYLVAIN ...Dat gij op ons feestje met René in de keuken stond te babbelen. Maak dat een ander wijs. Vlinderen, ja!

RUDY Gelooft wat ge wilt, vent. Ik heb gezien wat ik gezien heb.

SYLVAIN Gij hebt niks gezien.

RUDY Gij ook niet!

SYLVAIN En dan?!

RUDY En dan?!

SYLVAIN Ja!

Ze bekijken elkaar even en schieten dan in een lach om deze absurde ruzie.

RUDY Zotte mossel.

SYLVAIN Al wat ge zegt, zijt ge zelf.

Ze gaan beiden lachend af.

SCENE 6

EEN ANDERE DAG.

Sylvain is aan de rekken bezig. Heeft ander hemd aan (andere dag)

FRANS en MARJET komen op. Marjet heeft een kostuum bij. Frans draagt een plasticzak met daar iets in. Ze zijn vrolijk.

MARJET Frans, zijt ge zeker dat hij goed staat?

FRANS Hij staat, mijn knollebolleke Hij staat. In al zijn glorie.

MARJET Jamaar, 't is de eerste keer niet. Dat weet ge.

FRANS Mijn superdesuperdieselke, ik herinner mij nog levendig wanneer hij daar voor de eerste keer zo gestaan heeft.

Sylvain kijkt verwonderd op.

MARJET Jaja, meikever, ik zie het ook nog voor mij.

SYLVAIN (bij hen) Huhum... sorry... Kan ik soms helpen?

MARJET (tot Sylvain) Ik was er bij, moet ge weten. (port Sylvain)

SYLVAIN Jaja... euh... dat zal wel. Kan ik soms...?

FRANS *(tot Marjet)* Dat was voor u, piepeloetje, om geen tijd te verliezen.

MARJET En juist met de verzakking.

FRANS Maar nu weegt hij zo zwaar niet.

Sylvain weet niet wat hij hoort.

MARJET Ik weet niet, zenne

FRANS Marjetteke, m'n tetteke, toen zat hij vol. Dat weet ge toch nog. Dat was na dat afzakkertje. Met die verpleegsters.

MARJET Ah ja, snoeteke, die verzakking was na dat afzakkertje. Maar wanneer was dat dan?

FRANS Sandwichke, als ge dat niet meer weet, dan scheelt er iets aan uw machien, denk ik. *(lachend tot Sylvain)* Nietwaar, Joske.

SYLVAIN Euh... 't is Sylvain.

FRANS Heel goed, Michelleke, heel goed.

MARJET *(tot Frans)* Allee, wanneer was dat dan, trotinet?

FRANS Toen er een hoop volk stond op te kijken.

Sylvain moet nu wel even in z'n haar krabben.

MARJET Ah ja, choekroeteke, met die toeristen! Nu weet ik het. *(tot Sylvain)* Ja meneer, ze stonden er foto's van te trekken. Komt dat tegen. Dat is toch nogal ne sjarel, zenne.

FRANS Toen hebben ze mij toch wel een proces aan mijn been gelapt zeker, Stefaaneke.

SYLVAIN *(ongemakkelijk, bekijkt het kostuum)* Het is voor meneer, zie ik.

MARJET *(tot Sylvain)* Zeg meneer, mag hij daar nu zo staan?

SYLVAIN Sorry? *(kijkt naar Frans)*

FRANS Ja, want daar liggen wij nu wakker van hé pipo. Staan of niet staan, that's the question.

SYLVAIN Sorry?

MARJET *(lachend)* Dààr staan of dààr nièt staan!

- FRANS *(lachend)* That's another question.
- SYLVAIN *(kijkt verbaasd van de ene naar de andere)* Sorry?
- MARJET Daar zò staan of daar zò nièt staan, snoezebol.
- FRANS Ja, 't is een kwestie van questions, hé chocotoff. *(tot Sylvain)* Wat denkt gij daarvan, Serafien?
- SYLVAIN Euh... prachtig... geweldig... formidabel... euh...
- MARJET 't Is toch niet de eerste keer dat er hier ene gestaan heeft, zeker?
- SYLVAIN *(ongemakkelijk)* Er... euh... zijn pashokjes vrij. Als meneer...
- FRANS *(lachend)* En is het zelfbediening in dat kotteke?
- SYLVAIN Welja... waarom niet... zelfbediening.
- MARJET Allee vooruit, bouletteke, begint nu maar te passen. We moeten opschieten, anders staat hij daar veel te lang.
- FRANS Ja, trezebezeke, 't is waar. En hoe langer, hoe riskanter.
- MARJET 't Is juist daarmee, wipperke. Hier. *(hangt de kostuums in hokje)*
- FRANS *(legt ook de plasticzak in hokje, gaat op een afstand van het hokje staan)* Wacht! Moment! Eerst... *(gaat in een 'olympische' concentratiehouding staan, ademt diep in en uit, gooit zijn armen en benen los)*
- SYLVAIN Gaat het wel, meneer?
- MARJET *(lachend tot Sylvain)* Van nonkel Frans moogt u aan alles verwachten, meneer.
- FRANS Gust, ik ben mij aan 't concentreren. Zoals op de Olympische Spelen.
- MARJET Voor hij duikt doet hij dat ook altijd. *(luid lachend, geeft Sylvain een stevige por)* En hij IS nogal nen duiker, zenne! Verstadet? Hé? Verstadet?
- FRANS Voilà, ik ben er klaar voor.
- MARJET *(lachend)* Allee patat, de trapezen in!
- FRANS *(maakt een luchtsprongetje, neemt aanloop)* En daar vliegt nonkel Frans als een pijl uit een boog weg! Recht in de roos! *(duikt in het hokje)*
- MARJET Hopsakee! *(trekt gordijntje dicht)*
- FRANS *(hoofd uit hokje)* Knoezebollepoepewoepeke...

- MARJET Allee toe, zothuis, begint er maar aan. *(Frans trekt zich terug, lachend tot bij Sylvain)* Meneer, ge moet daar niet op letten, zenne. Wat mijne zoefzoef uit zijn botten kan slaan hé. Jong toch, 't heeft gene naam.
- SYLVAIN Neen... euh... gene naam... Juist, mevrouw...
- MARJET Maar allee... trosselke toch, ge moet gij geen madam zeggen tegen mij. Allee kom hé zeg! 't Is Marjet. *(geeft Sylvain terug een stevige por)* Marjet retteketet! *(luid lachend)* Ge moet er niet op letten, zenne. Mijne pitou en ik zijn twee zotte patatten. Als we ons maar kunnen amuseren.
- SYLVAIN Welja... ik had het precies al willen zien dat jullie alletwee aanleg hebben om plezant te doen. Maar... euh... Marjet...
- FRANS *(steekt zijn hoofd uit het hokje)* De Pletsers zullen nogal verschieten, zenne.
- MARJET *(tot Frans)* Hebt g'er u al ingeschoten, kwispel?
- FRANS Houdt u maar al vast tegen dat ik er uitkom.
- SYLVAIN Ja, 't is een schoon kostuum.
- FRANS *(tot Sylvain)* Maar gij zult ook verschieten zenne, Kamiel. *(trekt zich terug)*
- MARJET Dat zal boenken geven. Ja, bij de Pletsers zijn we goed gekend. Wrééd goed gekend. Gelijk slecht geld, zoals ze zeggen. *(giechelend)* Marjet en Frans, de clowns van de cirk.
- SYLVAIN Dat houdt er de moed in, nietwaar.
- MARJET Potverdekke, 't is nogal een bende, zenne, als ze bijeen zijn, De Pletsers.
- SYLVAIN Een familiebijeenkomst?
- MARJET Da's de naam van de zwemclub waar we bij zijn: De Pletsers
- SYLVAIN Oh ja, ik snap het... in 't water pletsen... jaja. Goed gevonden.
- MARJET Volgende week zaterdag is het ons jaarlijks banket. En de voorzitter viert terwijl zijne jubilee. Gogoh 't zal vuurwerk zijn, zenne. 't Is daarom dat mijnen kwistenbiebel een nieuw kostuum nodig heeft, verstade.
- SYLVAIN Voor dat vuurwerk?
- MARJET Ieder jaar doet hij een andere act. *(wanneer Sylvain haar aankijkt)* Een act! Kent ge dat niet? Allee... iets doen... iets specials zo...
- FRANS *(off, in hokje)* De zot uithangen!
- SYLVAIN Jaja, ik ken dat. Een act, natuurlijk. Een optreden. Dat is geweldig, prachtig.

- MARJET Dat zit in ons bloed, plezier maken.
- SYLVAIN Dat is heel gezond. U bent beter dat u het leven langs de plezante kant bekijkt.
- MARJET Voilà. Met u kan ik klappen, zie. Ge moet alles door nen rozen bril bekijken. Allee, pak nu dat hij weer gepakt wordt omdat hij daar staat. Het zou spijtig zijn, maar we zouden het plezant oppakken dat hij gepakt is.
- SYLVAIN Ja, nu u het daar weer over hebt, zou ik toch willen vragen...

Frans komt uit het hokje. Maar hoe! Hij draagt zijn schoon kostuum. Wit hemd met vlinderdas maar... met zwemvliezen aan zijn voeten. Hij springt uit het hokje met een "show-presence"

FRANS Tarratataam!!!

Hij stapt de scène rond. Zeer komische act. Met grimassen. Met zijn zwemvliezen aan zet hij grote stappen, waarbij hij zijn benen hoog optrekt.

- MARJET (proest het uit) Hahahaha! Da's goed! Da's wrééd goed!
- SYLVAIN (verbouwereerd) Met zwemvliezen...?!!
- MARJET Da's er boenk op! En met da strikske!
- FRANS En hier zie. (hij laat zijn strikje draaien – is dus een carnavalstrikje)
- MARJET Goddelijk! Echt goddelijk!
- FRANS (terwijl hij rondstapt, maakt zwembewegingen) Swimming in de pool!!!
- MARJET (luid lachend) Ja, da's goed. Da moet ge doen. (port de onthutste Sylvain) Hé zeg! Plezant hé!
- SYLVAIN (starend naar Frans, slikt) Euh... jajaja... nogal plezant, ja.
- MARJET 't Is ne keer iets anders!
- SYLVAIN Iets anders... ja...
- FRANS Oktaaf, dat zijn nogal lappen hé jong!
- SYLVAIN Euh... die zwemvliezen toch.
- FRANS (zingt) Swimming in the deep water!
- MARJET (tot de imaginaire klanten in de winkel) Zie ne keer hier, mensen... mijne croque-monsieur, goed hé! (bekijkt Frans zijn kostuum) Ja, dat past perfect bij de kleur van uw platvoeten... (proest het weer uit) Hoort g'het! De kleur

van uw platvoeten... die zwemdinges... een goei hé! En een gepast strikske! Ge zijt om op te eten!

FRANS Ja hé! En zo ga ik daar binnenkomen... op dat banket.

MARJET (droogt haar tranen van het lachen) Jongens, jongens, jongens... niet te doen... Aiaiai toch...

FRANS (tot Sylvain) Wij zijn toch twee plezante klanten hé Phillemon. Hé? Zeg nu zelf...

MARJET Maar jongens toch... waar halen we 't uit? Gegarandeerd, ze zullen zich daar al direct allemaal bepissen van 't lachen.

SYLVAIN (bekijkt vest, ernstig) Ja, die vest zit goed.

MARJET Maar bah ja, gij. Die vest zit vaneigens goed. En daarbij, die is van minder belang. Ze zullen naar zijn pateekes kijken. (moet opnieuw hevig lachen) Pateekes! Hebt g'het g'hoord? Een goei hé?

RUBEN op.

RUBEN Zeg, meneer Sylvain, weet jij dat er bijna niemand binnen geraakt in de winkel?

SYLVAIN Sorry? Wat bedoelt u?

RUBEN Er staat daar een massa volk. En de politie is er ook al. (kijkt verwonderd naar de zwemvliezen) Zijn dat nu zwemvliezen of zie ik niet goed meer?

FRANS Hij mocht daar niet staan, zeker?

SYLVAIN Sorry, maar wat is dat nu eigenlijk allemaal met dat staan?

FRANS Mijnen autobus, Xavier, mijne autobus. Ik ga die gauw verzetten Verdekke, de politie! (rent haastig af, grote stappen zettend met zijn zwemvliezen)

MARJET (roept) Ge gaat die toch zo niet verzetten?

RUBEN Ah neen... want... (wijst naar zijn voeten)

MARJET Hij heeft begot zijn draaistrikske nog aan.

SYLVAIN Zijn jullie met de bus? En die staat hier op jullie te wachten?

MARJET Dat is onzen bus. Mijne pitou is buschauffeur. Ja, we vroegen ons nog af of hij er mocht staan. Maar hij trekt zich daar geen fluit van aan hé. Justekes geen fluit.

RUBEN Dat wil ik van dichtbij zien. Met een bus manoeuvreren met zwemvliezen aan. (af)

MARJET (heel ernstig nu) Zeg nu zelf, met zijn striksken aan, kan hij toch zo niet achter het stuur van zijn bus kruipen hé.

SYLVAIN (lachend) 't Is eens iets anders... haha...

MARJET (kijkt hem heel ernstig aan) Gij denkt zeker dat ge plezant zijt.

SYLVAIN 't Is eens een heel andere numero

MARJET (heel ernstig, geprikkeld) Ik kan daarmee niet lachen, zenne. Bon, ik ga eens kijken. Tot subiet. Want zijn kostuum, zijn kousen en zijn schoenen zijn hier nog. (af)

SYLVAIN Ja... tot straks... (laat zich zuchtend tegen de toog vallen)

RUDY op.

RUDY Moe, venteke?

SYLVAIN Ik ben aan een pauze toe, jongske.

RUDY Oké, da's heel goed. Komt ge dan mee iets drinken?

SYLVAIN (kijkt rond, komt recht) Welja, waarom niet. 't Is hier nu toch efkes kalm.

Vanonder de toog neemt Sylvain een bord en zet het vooraan op de toog, naar publiek toe. Hierop staat "PAUZE". Dan gaan Rudy en Sylvain af.

Uit het hokje 'buiten dienst' komt de schrijver op en rent naar het toilet.

PAUZE

SCENE 7

EEN ANDERE DAG

DE SCHRIJVER op met laptop. Loopt tussen de rekken, ademt eens diep in en uit en gaat in het verboden pashokje.

Even later komt BARBARA op met stapel kleren, gevolgd door de paniekerige pantoffelheld ERIK. Hij duwt bevend een kinderwagen en is enorm schrikachtig, vooral tegenover zijn vrouw die in erge mate de baas is. Hij zet de kinderwagen niet ver van de toiletdeur.

BARBARA Zo papa, jij wacht hier tot ik gekozen heb.

ERIK Wil ik anders met de kinderen naar 't kinderhoekske gaan? Ze spelen daar tekenfilmpkes van Pluto en zo.

BARBARA Niks van! Onze Wesley ziet al veel te veel televisie en als er vieze beesten in komen, kan Larske deze nacht weer niet slapen.

ERIK Maar als er geen vieze beesten in komen, kan hij ook niet slapen. Dat is nu al twee weken aan een stuk.

BARBARA Gene kommentaar hé papa! Wie kinderen wil, moet er ook de gevolgen van dragen.

ERIK Jamaar, ik zou toch willen dat ik niet altijd... *(vernietigende blik van Barbara)* enfin, dat wij om beurt eens... *(weer blik van Barbara)* Enfin, dat jij ook eens af en toe 's nachts zou opstaan om...

BARBARA Erik! Hoe durft gij nu zoiets vragen! Ik ben al heel de dag met de kinderen in de weer! Zo'n machotoestanden moet ik niet hé! Dat weet ge. Daar ben ik niet mee gediend.

ERIK Nee, Barbara, lieveke.

BARBARA Ah, dat is al beter. Zo, dan ben ik nu efkes weg. Braaf zijn, hoor.

ERIK Ja, lieveke.

BARBARA 't Zal niet lang duren.

ERIK Nee, lieveke.

Barbara gaat in een pashokje. Ze trekt het gordijntje achter zich dicht. Erik gaat zitten op toog, zodat hij de baby in de wieg kan in het oog houden. Zodra hij zit wordt het gordijntje opnieuw geopend. Hij springt van de toog.

BARBARA Papa?

ERIK Wat is er, lieveke?

- BARBARA Ze kunnen mij hier toch niet zien hé?
- ERIK Nee, lieveke.
- BARBARA Echt niet?
- ERIK Echt niet, lieveke.
- BARBARA (kijkt argwanend naar het gordijntje) Ik had nochtans de indruk dat er hier een spleetje was. Is er hier een spleetje?
- ERIK (naar hokje) Er is geen spleetje, lieveke. Kompleet spleetloos. Al die gordijntjes sluiten even goed.
- BARBARA Pas op, hé papa. (sluit opnieuw gordijntje. Erik gaat terug op toog zitten bij de wieg. Ze trekt het gordijntje onmiddellijk terug open.) Hoe weet ge dat?
- ERIK (springt weer van de toog) Wat weet ik, lieveke?
- BARBARA Van àl die gordijntjes. Dat àl die gordijntjes even goed sluiten.
- ERIK (wat naar de hokjes toe) Wel... euh... ik weet niet... Ik... wie... waar... welke gordijntjes?
- BARBARA Ge profiteert toch niet van de situatie hé? Ge zit toch niet naar de andere vrouwen te loeren terwijl ik hier binnenzit zeker? Hé papa?
- ERIK Nee, lieveke. Ik loer niet, profiteer niet. Ik doe niks. Helemaal niks! Kompleet nul komma nul, nul.
- BARBARA Hoe weet gij dat zo zeker?
- ERIK Ik weet het niet. Ik veronderstel het. Spleten zijn zo moeilijk te herkennen, lieveke. Ze zijn soms zo... onzichtbaar. Ik bedoel... ik weet het echt niet.
- BARBARA Ik zal voor alle veiligheid toch maar een ander kotteke nemen. (naar het pashokje ernaast, houdt de gordijnstof tegen haar benen) Dat schijnt toch niet door hé? Schijnt het door, papa?
- ERIK Nee, lieveke, dat schijnt niet door, denk ik. (blik van Barbara) Weet ik zeker.
- BARBARA Dan is 't goed. (stapt in hokje, gordijntje dicht. Erik gaat weer zitten op toog. Ze roept off in hokje) Papa, waar is Wesley? Is Wesley daar, papa?
- ERIK (springt in paniek van toog, speurt rond richting zijkant, roept fluisterend) Wesley! Wesley?! (kijkt naar de zijkant) Wesley, kom onmiddellijk van tussen de benen van die paspop. Ga daar weg! Weg! Ge luistert weer

niet hé! *(komt aan pashokje, liegt luid tegen Barbara)* Wesley staat hier vlak bij mij, lieveke.

BARBARA En is hij braaf, papa?

GELUID achter scène: iets groots dat valt. Hij kijkt in paniek richting zijkant, een paar passen naar zijkant waar 'Wesley' is.

ERIK *(roept fluisterend)* Ziet ge nu wat er van komt?! *(naar hokje, tot Barbara)* Ja, hij is heel braaf, lieveke. De braafheid zelf. *(gaat zitten op toog)*

BARBARA *(off hokje)* En Larske? Wat doet ons Larske?

ERIK *(springt weer in paniek van de toog, stapt naar zijkant, speurt rond, roept fluisterend)* Lars! Larske?! Larske, stop met uw broer na te apen! Laat die paspop gerust! *(dichter bij hokje)* Larske staat hier aan de andere kant van mij, mammië.

BARBARA *(off hokje)* En is hij ook braaf, papa?

GELUID achter scène: een vrouw die luid gult. Erik vlug naar de zijkant.

ERIK *(roept fluisterend)* En blijf van die borsten af! Dat is een echte mevrouw! *(terug naar hokje, luid tot Barbara)* Heel braaf, lieveke. Hij gedraagt zich voorbeeldig. Precies een engeltje.

BARBARA *(off hokje)* En Babetje? Is ze stil, papa?

ERIK Ja, ze slaapt.

BARBARA *(off hokje)* Zijt ge gaan kijken? Kijkt ge naar ons Babetje?

ERIK Neen, lieveke, ik ben niet gaan kijken.

BARBARA *(off hokje)* Hoe weet ge het dan, papa?

ERIK *(naar de kinderwagen, kijkt vluchtig, en terug naar hokje)* Ze heeft haar oogskes dicht, lieveke. Haar oogskes zijn potdicht. *(terzijde)* Potdicht, potverdomme.

BARBARA *(off hokje)* En heeft ze een kakbroek? Heeft ze geen kakbroek, papa?

ERIK Neen, lieveke, geen kakbroek. Absoluut geen kakbroek! *(terzijde)* Als er nu iemand is zonder kak, dan is het ons Babetje toch wel zeker.

BARBARA *(off hokje)* Hoe weet ge dat?

ERIK Euh... ik heb niks geroken.

BARBARA *(off hokje)* Rieken is niet genoeg. Ge moet ook zien, papa. Kijken!

Erik, geïrriteerd, gaat terug naar de kinderwagen. Bukt zich in de kinderwagen. Hij kijkt in de pamber van Babetje, trekt een vies gezicht. Babetje begint te wenen.

GELUID : huilende baby. Erik loopt in paniek terug naar het pashokje.

ERIK Mammie, mammie, ze weent.

BARBARA *(off hokje)* Dat is van die kakbroek, papa!

ERIK Neen, lieveke, dat is omdat ik gaan kijken ben. Ze is verschoten. Ze verschoot van mij, lieveke

BARBARA *(off hokje)* Daar verschiet ik niet van *(dreigend)* Erik, wie kent er hier iets van kinderen, gij of ik?

ERIK Gij lieveke. Gij kent alles van kinderen.

BARBARA *(off hokje)* En heeft Babetje een vuile pamber aan? Ja of ja?

ERIK Ja lieveke, ze heeft een vuile pamber aan. *(trekt weer een vies gezicht)*

BARBARA *(off hokje)* Dan weent ze van die vuile pamber, papa. Ge moet haar een propere aandoen. Hebt ge mij gehoord? Een propere pamber aandoen!

ERIK Maar lieveke... hier?! In 't midden van deze winkel! Dan stinkt het hier uren in 't rond.

BARBARA *(off hokje)* Papa, wat kunt gij toch hardvochtig zijn. Zoudt gij soms graag heel de dag met een kakbroek rondlopen? Een hele dag, papa?

ERIK Ik, lieveke? Nee... liever niet, lieveke.

BARBARA *(off hokje)* Awel dan! Waarop wacht ge dan nog?

Erik stormt in paniek naar de kinderwagen waar Babetje nog altijd ligt te wenen.

BARBARA *(off hokje)* En geef ze terwijl haar tutje, dan zwijgt ze misschien, papa.

ERIK *(tot zichzelf)* Haar geluidsdemper. Dat is een idee, zie. *(tot Babetje)* Hier mond open en zwijgen. *(stopt tut in de mond)*

GELUID : stop huilende baby. Erik zoekt naast en onder baby naar propere pampers.

ERIK *(zoekend)* Een pamber...

Hij vindt er geen. Barbara komt met een nieuwe jurk aan, uit het pashokje. Ze keurt Erik geen blik waardig en blijft voor de spiegel over en weer 'paraderen'.

ERIK Ik vind geen pampers, lieveke.

BARBARA *(zonder naar hem te kijken)* Onderaan, papa. Op 't draagrekske. In die blauwe zak. Ik ga dat ander kleedje toch ook eens passen. *(af hokje)*

Erik vindt een pampers. Hij vouwt hem open en draait hem over en weer.

SYLVAIN op. In paniek houdt Erik de nieuwe pampers achter zijn rug. Sylvain kijkt in het voorbijgaan in de kinderwagen, glimlacht, maar begint dan te snuiven. Gaat achter toeg. Kijkt vragend rond. Stapt naar de toiletdeur, snuift nogmaals.

SYLVAIN (mompelt tot zichzelf) Ik moet Rudy zijn baas opnieuw opbellen. Nu stinkt het hier terug. Ja, zo kan dat niet blijven duren. Sorry, maar die is buiten gebruik. (opent de toiletdeur, neemt de sleutel van de binnenkant en draait de deur van de buitenkant op slot. Stopt de sleutel in zijn zak en gaat weer weg.)

Bij het verschonen van de baby maakt Erik er een 'nummer' van, met brede bewegingen, eventueel met muziek : plooit de nieuwe pampers open. Hij verschoont de baby en maakt daarbij zeer kwistig gebruik van talkpoeder. Hij wordt overduidelijk gehinderd door de stank. Wanneer hij gedaan heeft kijkt hij tevreden naar de baby in de kinderwagen. Glimlacht tevreden.

Barbara met nieuw kleedje aan op uit hokje. Keurt zichzelf in de spiegel.

BARBARA (tot zichzelf) Dat is al heel wat beter, zie. (wil terug naar het hokje gaan)

ERIK (komt bij haar gelopen met de vuile pampers, houdt die ver voor zich uit, trekt een grimas, wil haar de vuile pampers geven) Hier, lieveke.

BARBARA Wat is dat? Wat moet ik daar in godsnaam mee, papa?

ERIK (kijkt gegeneerd rond, duwt vuile pampers bijna onder haar neus) Dat is haar vuile pampers, lieveke. Helemaal vuil. Vol kak.

BARBARA Ja, dat riek ik ook. Maar wat moet ik daarmee?

ERIK (terwijl hij schichtig rondkijkt) Die moet weg. Straks zien ze mij daar mee. Dan heb ik misschien een proces aan mijn been wegens bevuilding van de zaak.

BARBARA Maar papa toch. Doet gij hem maar weg hé. Gij hebt hem uitgedaan.

ERIK Jamaar lieveke... ik dacht... gij in dat pashokje. Daar ziet niemand hem liggen.

BARBARA Maar Erik, zijt gij nu helemaal zot geworden? In een pashokje toch niet. Die pampers stinkt als de pest.

ERIK Ja, dat riek ik ook. Maar waar moet ik er dan mee blijven? (snelt naar de kinderwagen, wil pampers onder matrasje stoppen) In de voiture?

BARBARA Maar nee, papa! Daar in 't toilet. Waar anders? (af hokje, trekt gordijntje dicht)

ERIK Ah ja, toilet, waar anders... (rent naar de deur WC, maar die is op slot) Verdomme.

Erik loopt rond, kijkt radeloos naar de pamber. Uiteindelijk wil hij die achter de toog leggen, maar ziet hij Sylvain komen.

SYLVAIN op. Erik stopt vlug de vuile pamber in zijn broekzak.

SYLVAIN (vriendelijk) Kan ik meneer misschien helpen? (komt dicht bij Erik, snuift, ruikt het geurtje opnieuw)

ERIK (schrikt) Hé?! Nee. Neenee! (geraakt stilaan over zijn toeren) 't Is voor mijn vrouw. Ik help haar een kleedje te passen. Enfin, ik bedoel... ze past het zelf. Ik pas haar geen kleedje. Zij past mij soms een kleedje (lacht groen) Maar nu past ze haar eigen kleedje. Als ge begrijpt wat ik bedoel. (terzijde) Ik bedoel zelf niet meer wat ik begrijp.

SYLVAIN (snuift, tot zichzelf) Tiens... dat stinkt hier precies nog harder.

ERIK (draait nu helemaal dol, raaskalt in paniek, knijpt tegen zijn broekzak) Stinken? Nee... Ja? Denkt ge? Ja, 't kan natuurlijk. Er zijn veel stinkende zaakskes tegenwoordig. Allee, figuurlijk dan, niet letterlijk. Het witwassen bijvoorbeeld. Allee, van zwart geld, bedoel ik. Haha... niet van babybiljetjes natuurlijk. Natuurlijk niet.

SYLVAIN (bekijkt Erik) Alles toch in orde, meneer? Of niet,

ERIK Jawel, jawel. Ik ben in orde. Natuurlijk ben ik in orde. Ik voel me goed. Heel goed. Dat komt omdat ik daar niks mee te maken heb. Met die witwasaffaire bedoel ik. Bij mij is er gene stront aan de... Allee, wat zeg ik nu weer? Figuurlijk hé meneer. Zo'n zaakskes, dat is alleen voor rijke stinkerds. Ja... euh... weer figuurlijk natuurlijk. Die mensen stinken niet écht natuurlijk.

BARBARA (op uit het hokje, heeft haar eigen kleren weer aan) Zo papa, ik neem dat tweede kleedje. (gaat weer voor de spiegel staan met dat tweede kleedje voor zich)

ERIK (tot Sylvain) Ah! Voilà! Dat is ze nu, zie. Mijn echtgenote. Enfin, niet dat ik al veel echt heb genoten. Enfin, ik bedoel... zij gaat veel liever winkelen dan... Juist, ja. En dan gaan we kleedjes passen. Allee, zij hé. En dan pas ik ondertussen op de kinderen.

GELUID achter scène : iets dat valt.

BARBARA Papa, waar is Wesley?

ERIK Hij is braaf, lieveke. Hij is heel braaf. Hij staat hier bij... niet bij mij. (tot Sylvain) Ik heb toch zo'n brave kinderen, meneer. (lacht zenuwachtig, over zijn toeren)

GELUID achter scène - krijsende dame.

BARBARA Papa, waar is Larske?

ERIK Hij is lief, braveke... euh... braaf, lieveke. Larske zit in een parkske... denk ik. Hij is lief. (tot Sylvain) 't Is toch zo plezant, meneer, kinderen in huis.

GELUID : huilende baby. Barbara naar de kinderwagen toe.

ERIK (raaskalt verder tot Sylvain) En 't is zo rustgevend. Ge weet niet wat ge mist als ge er geen hebt. Ik heb er veel. Drie. (neemt Sylvain bij de arm, trekt hem terzijde) Drie teveel... Ze mogen mij zeggen wat ze willen, maar kinderen... dat is mijn dood.

BARBARA Papa, ze heeft het opnieuw gedaan. Gij weet de pampers liggen hé. Ik ga al met Larske en Wesley aanschuiven aan de kassa. (af met kleedje)

ERIK Ah neen hé! Ik sta hier nog met de vorige in mijn... (zich opnieuw bewust van Sylvain) Enfin, ik bedoel... Het vorige kleed hangt daar nog. In 't pashokje, bedoel ik. Ik moet dat eerst nog gaan halen. (vlug naar kinderwagen toe, stopt tut in mond van de baby) Hier, en zwijgt, scharminkel!

GELUID : stop huilende baby.

ERIK (voelt zijn zak waar de vuile pamber in zit) Ja... euh... haar vorige kleedje dus... (stapt vlug het hokje binnen, trekt gordijntje dicht, blijft doorpraten) Dat hangt hier... euh... te hangen.... Ik bedoel... ge moogt het nooit ergens vuil achterlaten. Dat zou niet netjes zijn. (komt uit hokje met het kleedje, de pamber is duidelijk uit zijn broekzak verdwenen. Trekt het gordijntje weer dicht.)

SYLVAIN Ik zal dat kleedje wel weer weg hangen. (neemt kleedje over van Erik, hangt het ergens in een rek)

ERIK (nog steeds over zijn toeren, naar kinderwagen) Ik kan er zelf niet tegen hé. Mensen die alles vuil achterlaten. Dat doet ge toch niet, zoiets. (terwijl hij met de kinderwagen weggaat) Dat zult gij mij nooit zien doen, meneer.... (af)

Sylvain blijft Erik een ogenblik nakijken. Hij snuift. Kijkt naar de plaats waar de kinderwagen heeft gestaan. Gaat zelf op die plek staan en snuift.

SCENE 8

RENATE op. Slordig uiterlijk, donkere kledij. Kijkt met doffe blik Sylvain aan.

SYLVAIN (overvriendelijk) Mevrouw?

RENATE (zucht triestig) Hallo.

SYLVAIN Kan ik u van dienst zijn?

RENATE (haalt gelaten de schouders op) Bah ja.

SYLVAIN En wat zoekt u? Een kleed? Een bloese? Een deux-pieceke?

RENATE *(zucht)* Mijn zuster trouwt.

SYLVAIN Ah ja. Dus iets feestelijks.

RENATE Dat mag.

SYLVAIN Een huwelijk is toch iets feestelijks.

RENATE Dat zal wel zeker.

SYLVAIN En hebt u enig idee in welke richting u zou willen gaan?

RENATE Het is mij allemaal eender.

SYLVAIN Dus... de richting is u eender.

RENATE Liefst naar de andere kant.

SYLVAIN Sorry? *(naar rek, neemt kledij)* Misschien iets in dit genre. Iets met felle kleuren.

RENATE Liever iets donker.

SYLVAIN Dan misschien iets donkerder blauw. Maar dat veroudert wel.

RENATE Liefst iets grijs of zwart.

SYLVAIN Voor een trouwfeest?

RENATE Dat staat mij best. Ik draag dat nu toch ook.

SYLVAIN *(naar haar toe)* Jaja, voor een gewone werkdag, maar...

RENATE Elke dag is voor mij gelijk, meneer. Allemaal even triestig.

SYLVAIN Dat zou ik niet zo zeggen. Er zijn de vrolijke week-ends, de gezante feestdagen. Er zijn toch momenten waarop u zich meer opsmukt dan in de week.

MARJET en FRANS komen op. Frans is uiteraard weer gekleed.

FRANS *(vrolijk tot Sylvain)* Hallo Alexander, hoe is 't? *(vrolijk tot Renate)* Goeiendag, dingske.

RENATE *(kan er niet mee lachen)* Laat dat goed er maar af, oké?!

MARJET Ge kent ons toch nog?

SYLVAIN Natuurlijk. En? Is het feest meegevallen?

MARJET Maar frambozeke toch! Meegevallen?

FRANS Een succes was het, Omer.

MARJET Frans met zijn zwemvliezen. Dat hadt ge moeten zien. Iedereen lag onder tafel van 't lachen.

RENATE Onder tafel... zal wel.

SYLVAIN Dan zal het wel een goeie act geweest zijn.

FRANS Een goeie? Maar Gaston toch! Een fantastisch nummer was het. Binnenkort moet ik het gaan doen op het bal van de voetbal.

RENATE (droog) Proficiat

SYLVAIN Allee, dan verloopt uw showcarrière toch in een opwaartse richting

MARJET Recht omhoog, pistachke

SYLVAIN Ik zou die act toch eens willen zien. Vorige keer zijt ge gewoon uit het hokje gestapt.

FRANS Awel, Victor, ik zal eens binnenwippen om hier mijne volledige numero te komen doen.

SYLVAIN Ik kijk er al naar uit

FRANS Dat wordt hier bij Widi en Co lachen geblazen.

RENATE Sinds Goris dood is, kan ik niet meer lachen.

FRANS Ik heb nu een paar nieuwe hoeden nodig, Theo.

SYLVAIN Hoofddeksels vindt u ginder aan de rechterkant.

FRANS Dat weten we, Phillemon, dat weten we.

MARJET Wij kwamen u alleen efkes goeiendag zeggen.

SYLVAIN Dat is heel vriendelijk.

MARJET Maar nu moeten we weg, meneer, want mijne Frans zijn ding staat daar weer schoon.

FRANS Marjetteke m'n tetteke, zo heeft hij nog gestaan. Dat weet ge.

MARJET (tot Sylvain) Allee, tot de volgende zitting dan. (tot Renate) Madammeke, houdt u kloek. En vergeet het niet: 't leven is aan de lachers. (gaat lachend af)

- RENATE Ge zult niet blijven lachen.
- FRANS *(tot Sylvain)* Jean-Lowieke, amuseert u nog. *(af)*
- SYLVAIN Plezante mensen, nietwaar. En altijd goedgemutst.
- RENATE Zielig, ja. Luister, ik ben niet van plan om hier nog lang te blijven. Ik haat winkels, oké.
- SYLVAIN Sorry? Euh...ja... mevrouw.
- RENATE En het is geen mevrouw, oké?
- SYLVAIN Juffrouw dan...?
- RENATE Niks. Gewoon niks.
- SYLVAIN Sorry. Neem me niet kwalijk.
- RENATE Het is al goed. Wat kan het mij ook schelen. Het interesseert mij toch niet.
- SYLVAIN Dus, voor een trouwfeest had u gezegd. Ja, een huwelijk kan toch schoon zijn. Zie nu naar die twee van daarjuist.
- RENATE *(triest)* Laat me niet lachen. Trouwen is lijden, meneer. Geluk bestaat niet. En zeker niet in een huwelijk. Zijt gij misschien gelukkig?
- SYLVAIN Euh... ik mag niet klagen... denk ik.
- RENATE Natuurlijk zijt gij niet gelukkig. Denk er maar eens goed over na. Niemand is gelukkig in deze klote wereld.
- SYLVAIN Jamaar, opgepast, dat is niet gezond, zulke gedachten.
- RENATE Ik zou zo graag zoals Goris zijn. Bij hem...
- SYLVAIN Uw vriend?
- RENATE Mijne goudvis. Twee weken geleden is hij vertrokken naar de overkant. En ik treur omdat ik toen niet meteen met hem ben meegegaan. *(kijkt naar boven)* Maar ik kom, Goris. Ik kom!
- SYLVAIN Allee, allee... zet zulke gedachten toch uit uw hoofd. *(neemt een kleedje, komt ermee bij haar)* Kijk liever eens naar dit schitterende, fantastische, betoverende kleedje.
- RENATE Materialistische onzin! Kledij, make-up, kapsels... onzin. Enkel het pure vlees telt. Het naakte lichaam.
- SYLVAIN U wilt toch niet in uw blootje naar dat feest gaan?

- RENATE Ach meneer, zou dat niet veel schoner zijn?
- SYLVAIN Stelt u voor... een huwelijksstoet die uit de kerk komt... iedereen blootsvoets tot aan hun hoofd. (lacht) Dat zou nogal kriebelen als ze met rijst gooien.
- RENATE Meneer, uw lach is vals. Ge moet dringend een cursus klantvriendelijk lachen volgen. (Sylvain bevriest) Ik lach nooit, omdat er niet te lachen valt. Zo simpel is dat.
- SYLVAIN Ja... euh... Maar in dit kleedje zult u heel mooi zijn. Daar sta ik borg voor.
- RENATE Om het daarna te kunnen afrukken en met mij het bed in te duiken. Ik ken dat. Ik doorzie alles, meneer. U denkt dat ik een stomme griet ben hé?
- SYLVAIN Neeneen, waar haalt u het? Ieder zijn mening. En die van u kan tellen, vind ik. Ik heb daar alle respect voor.

RUDY op. Heeft gereedschapskist bij. Kijkt toe.

- RENATE Ik ben landbouwkundig ingenieur.
- SYLVAIN Natuurlijk... (ziet Rudy) Ha, de Rudy.
- RUDY Hallo.
- RENATE Kleding is overbodig omdat het lichaam zelf overbodig is. De mens is overbodig. Snapt u?
- SYLVAIN Ja, het hangt allemaal aan mekaar.
- RENATE (ritst plots het kleed uit z'n handen) Dit raadt ge me aan?
- SYLVAIN Zeker. Als ik zo uw taille bekijk, past dat als gegoten.
- RENATE Wilt ge naar uw eigen taille kijken, oké? (stapt in hokje , trekt gordijntje dicht)
- SYLVAIN Ik zal ondertussen nog een paar feestelijke kleedjes uitzoeken. Het is altijd beter als u er verschillende kunt passen.
- RUDY Wat is dat voor een triestige plant?
- SYLVAIN Ssst. Depressieve klant. Voorzichtig benaderen.
- RUDY Wel, ge hadt mij gebeld voor uw toilet.
- SYLVAIN Ik versta het ook niet meer. (neemt de sleutel uit zijn zak) Hier, ik had ze op slot gedaan.

RUDY (neemt de sleutel aan) Ik heb met uw WC meer last dan met uw kuren.

SYLVAIN (jaagt hem plagend naar de toiletdeur) Pas op hé, jongske, of ik pak u!

RUDY (verleidelijk) Ja? (wil Sylvain grijpen)

SYLVAIN (trekt zich weg) Allee toe.

Rudy opent met sleutel de toiletdeur. Renate haar mantel over het gordijntje.

RENATE (roept off hokje) Goris!!!

RUDY Ai, ze valt aan.

SYLVAIN (schrikt) Ssst. (naar hokje) Gaat het, mevrouw... dinges?

RENATE (gooit haar rok over het gordijntje, roept smachtend, off) Goris!!!

RUDY Ja, ik maak me hier uit de voeten (verdwijnt vlug in het toilet, trekt deur dicht)

SYLVAIN (ongemakkelijk, aan het hokje) Misschien kunt u best een andere goudvis kopen, juf... Of neen, koop er twee. Een jongen en een meisje.

FLORENCE op, heeft een paar kledingsstukken mee.

FLORENCE Dag monsieur Sylvain. Alles bon? Ik ga nog maar eens wat pas.

SYLVAIN (vlug bij Florence) Ja, Florenceke, doe dat. Kapitein Hendrickx heeft geen gemakkelijke smaak zeker. Allee sorry... smaak... ik wil zeggen...

FLORENCE Het is geen homme facil, nee. Maar ge krijg er wat voor in de plaats. Ge moet wat wijn in de water doen, jaja... (af hokje)

SYLVAIN (snuift, dan naar toiletdeur) Rudy, wat steekt gij daar uit zeg? Nu begint dat hier weer te stinken.

RUDY (opent toiletdeur, steekt zijn hoofd binnen) Ik ben bezig, sjoeke. Geduld hé jongske. (trekt zich weg, deur dicht)

SYLVAIN (raapt de mantel en rok van Renate op, ermee naar haar hokje) Juffr... Uw kleren... euh... ik zal ze u doorgeven. Mag ik? (geen antwoord) Juffrouw...? (stilte) Ik ben soms ook depressief hoor, juffrouwte. Maar dan kijk ik eens naar de zon. Zelfs als het regent of midden in de nacht. Komiek hé. En toch doe ik het. Omdat ik weet dat de zon er altijd is. En dat helpt mij. Het fleurt mij dan op. De ene keer wel eens wat meer dan de andere keer. Het hangt ervan af of het alleen maar wat druppelt of effenaf strontregent. Maar de zon is er. Ik weet dat de zon voor het licht zorgt. Het licht in ons leven. Licht in mijn eigen depressieve regenbui. Het licht van deze zon is even goed als het licht aan uw overkant, juffrouwte. Volgt u mij? (stilte) Amai, u kunt nogal stil zijn, juffrouwte. Ik heb nog

nooit iemand gekend die zo stilletjes kan zijn als u. Doodstil. *(beseft het)* Dood...stil?!!! *(in paniek)* Juffrouw, u hebt het toch niet gedaan?! Hier toch niet?! *(rent naar de toiletdeur, opent ze)* Rudy?!

Maar Renate komt uit haar hokje. Ze heeft een kleurrijk kleedje aan. Ze stapt elegant als een mannequin. Ze schijnt een totale verandering te hebben ondergaan.

SYLVAIN *(ziet Renate, tot Rudy in het toilet)* Laat maar, Rudy. *(doet toiletdeur dicht)*

RENATE En? Wat vindt ge ervan?

SYLVAIN *(naar haar toe)* Euh... formidabel... adembenemend... fantastisch...

RENATE Stop maar al. Ge overdrijft.

SYLVAIN Neeneen, deze keer niet. Hier, uw kleren.

RENATE Gooi die maar weg. Ik hou dit aan. Afrekenen aan de kassa?

SYLVAIN Ja... euh... gaat u dat echt aanhouden? Neemt u uw kleren echt niet mee?

RENATE Die trieste kleren wil ik niet meer zien. Ik kan er niks mee doen nu.

SYLVAIN Wel zie voilà... zo hoor ik u liever praten. Ja, inderdaad, deze donkere kledij heeft niks vrolijks.

RENATE Vrolijks...

SYLVAIN Ik ben echt blij dat u het inziet. Verdorie, nu ben ik content, zie. Mijn dag is goed gemaakt.

RENATE *(plots kordaat)* Ik ga er een eind aan maken in deze feestkledij. Want wegwezen van hier is een feest! *(kijkt naar boven)* Goris! Goris!!! Ik kom eraan! Ik kom bij u!

SCENE 9

EEN ANDERE DAG

Wanneer het licht aan gaat is de scène een ogenblik leeg. Sylvain op. Hij heeft een ander hemd aan -het teken voor een andere dag- Hij heeft een farde bij zich en gaat achter zijn toog staan Daar schikt hij een paar papieren in een map. TINA en BIG MAC komen op. Net als in hun vorige scène hebben ze 'Amerikaanse' kleren aan en draagt Tina haar groteske bril. Tina heeft twee jekkers met ritssluiting over haar arm hangen.

SYLVAIN *(tot zichzelf)* Daar zie, ze hebben wat gelost in Amerika. *(heel beleefd)* Goeiedag mevrouw, meneer. Terug van weggeweest, zie ik. Hoe was het in Amerika? Goed neem ik aan.

- BIG MAC Yeah. Great!
- SYLVAIN Dat dacht ik al. En met de zoon in Amerika, ook alles goed natuurlijk?
- TINA Problemen, meneer. Problems! Hij heeft nooit tegen stress gekund. Als het druk is staat hij te bibberen op zijn benen. My sweet baby. En zijn handen die... (maakt bibberende beweging met haar handen)
- SYLVAIN Oei. Zijn job komt toch niet gevaar?
- BIG MAC Zo'n keten laat u zomaar niet vallen, mister. Ze hebben hem chef gemaakt.
- SYLVAIN Chef? Met zo een bibber?
- BIG MAC Ja, van de afdeling... (bibbert) milkshake.
- SYLVAIN Ah zo.
- TINA Ze hebben hem namelijk terug naar een vestiging in België gestuurd, meneer.
- BIG MAC Daarom zijn we terug naar hier gekomen.
- TINA We zijn deze keer op zoek naar Europese kledij.
- BIG MAC We kunnen hem met die Amerikaanse kleren aan, hier toch niet bezoeken?
- SYLVAIN Heel begrijpelijk, mevrouw. Heel begrijpelijk. (schuift gordijntje van een kleedhokje open) U hebt een zeer verstandige beslissing genomen om terug naar Widi & Co te komen.
- TINA Maar ik heb eigenlijk geen kotteke nodig.
- BIB MAC Ze zijn so small.
- SYLVAIN Ze zijn anders ontsmet, ontgeurd en ontluisd hoor.
- TINA 't Is alleen maar voor een jekker. Die kan ik hier ook aantrekken en 'k heb hier een spiegel. (legt de ene jekker op een rek)
- SYLVAIN Zoals u verkiest. Kom, ik zal u helpen. (helpt haar een jekker, met ritssluiting aan te trekken)
- BIG MAC That's very nice, man. Terwijl kan ik efkes... (gaat zitten, neemt zijn smartphone en begint te spelen)
- SYLVAIN Zo, mevrouw. (trekt zelf de ritssluiting dicht) En? Wat denk u ervan?
- TINA (bekijkt zichzelf in de spiegel) Ja, niet slecht hé, Michel?

- BIG MAC *(zonder op te kijken, blijft voortspelen)* Yeah.
- SYLVAIN Hij staat volledig bij uw persoonlijkheid. *(voelt aan haar schouders)* En 't is ook de perfecte maat. Groter moet u niet hebben. Het staat u geweldig. Typisch Belgisch.
- TINA Wat vindt gij ervan, Big Macske?
- BIG MAC *(kijkt nu wel op)* Ik krijg honger als ik u zo zie, Tina darling. Ge zijt precies een "double bacon". Daar zit ook heel wat vlees tussen.
- TINA Ja, 'k hoor het al. 'k Zal ze zal maar uitdoen. *(probeert de jekker uit te krijgen, maar wanneer de rits in de helft is, krijgt ze ze niet verder open)* Allee, wat is dat nu? Die rits blokkeert precies.
- SYLVAIN Laat mij u even helpen, mevrouw. Dat marcheert dikwijls een beetje stroef in 't begin. Dat betert wel na een tijdje. *(probeert de rits open te krijgen)*
- TINA Lukt het niet?
- BIG MAC Wel Tina darling, alles kits achter de rits?
- SYLVAIN Wacht. Zo gaat het misschien beter. *(gaat op zijn knieën voor haar zitten en probeert de rits te openen. Het lukt niet)* Ja, ze zit toch wel heel goed vast, die rits.
- TINA Anders moet gij eens met uw tanden proberen, Michel.
- BIG MAC Ik heb een vals gebit, darling.
- SYLVAIN 't Zal zo wel lukken.
- TINA Auw! Zeg, ge zijt met gene bulldozer bezig hé!
- SYLVAIN Zo dan. *(zet zijn tanden in de rits)*
- RUDY op.. Hij heeft zijn gereedschapskist bij.*
- RUDY Welwelwel, ons Sylvainske bijt zich vast in de vrouwen.
- SYLVAIN Rudy! Wat komt gij hier doen? *(laat Tina los, staat op, bij Rudy)*
- RUDY Mijn baas heeft mij gestuurd. Er zijn hier nog andere toiletten ook, zenne. Er is nu een verstopping op de kinderafdeling. En ik kwam u efkes goeiendag zeggen. Maar ik zie dat ge met de vrouwkes...
- SYLVAIN Het is niet wat ge denkt, jongske.
- RUDY Ik zie wat ik zie, venteke. *(schiet in een lach)* 't Is al goed. Zie maar dat ge klaarkomt met dat vrouwke.

- SYLVAIN En gij met uw verstopping.
- RUDY Ik ga er direct aan beginnen. Doe! *(af)*
- SYLVAIN *(bij Tina)* Hier gaan we dan weer. En het zal lukken, wees maar gerust. *(gaat weer op zijn knieën zitten, begint terug uit volle macht aan de rits te trekken)*
- TINA *(roept luid)* Michel?!
- SYLVAIN Misschien kunt u toch eventjes komen helpen, meneer?!
- BIG MAC *(staat op, stopt zijn smartphone weg)* Here I am. Ziet dat ge ons Tina niet mee omhoog trekt, hé makker. Wacht, ik zal ze eventjes vasthouden.
- TINA Mij?
- BIG MAC Neen, die tirette, darling. *(gaat aan de andere kant op zijn knieën zitten, hij houdt de jekker mee vast, maar de rits gaat niet open)*
- SYLVAIN Zoiets heb ik nu nog nooit meegemaakt.
- BIG MAC Sometimes kan het gebeuren hé.
- SYLVAIN Anders moet ik eens met kaarsvet proberen. *(staat op)*
- TINA Niks van! Ik moet die jekker al niet meer hebben. Hier zie. *(probeert de jekker nu over haar hoofd te trekken)*
- BIG MAC *(staat op)* Ge ziet, die rommel van Europa, da's ook maar niks. In America hebben ze tiretten zie. Zo'n tiretten, mister Sylvain. Onverslijtbaar. *(lachend)* Ge hebt er zelfs doktoors die tiretten zetten na een operatie.
- TINA *(krijgt de jekker niet van over haar hoofd, murmelt)* Mmmmkrfft...brlkt...
- SYLVAIN Oei, mevrouw zit vast, geloof ik. Zit u vast, mevrouw?
- TINA Mmmmkrfft...
- BIG MAC Subiet trekt ze haar eigen nog binnenste buiten. Darling...?
- SYLVAIN Wacht, mevrouw, ik zal u even helpen *(trekt aan de jekker)* Als u uw armen misschien wat omhoog kan houden? Omhoog, ja!
- TINA Krfft... nrrrrllt...
- BIG MAC Ik zal het even vertalen. *(vertaalt, terwijl Tina verder onverstaaenbaar murmelt)* Ze kan niet. Haar haar zit tussen die tirette, zegt ze. Oeioei, en dat is het enige dat nog niet vals is bij haar.

JOHNNY en BABE op. Zien hen bezig, blijven aan de ingang staan.

- JOHNNY Sjoie, beziet dat. Die heeft haar door twee mannen laten inpakken.
- TINA *(springt een paar keer omhoog)* Yes, yes! Mijn haar is los!
- SYLVAIN *(blij tot Johnny)* Haar haar is los.
- JOHNNY *(droog tegen Babe)* Haar haar is los, zegt 'm, Babe.
- SYLVAIN Goed hoor, mevrouw. Nu voorzichtig zijn. Even geduld. Ik kom u opnieuw helpen. *(probeert de half gesloten jekker over haar hoofd te lichten)*
- BIG MAC Rustig. Niet te vlug.
- SYLVAIN Geen paniek, mevrouw. *(neemt een stoeltje uit een hokje, gaat erop staan zodat hij gemakkelijker aan de jekker kan trekken)* Zo, nu moet het lukken. Een, twee, drie...
- BIG MAC Pas op, zie dat ge niet van uw voetstuk valt.
- JOHNNY *(tot Babe)* Daar moet ik bij zijn, Babe. Bloed wil ik zien! Bloed! *(komt bij Tina staan)*
- SYLVAIN *(trekt en sleurt, Tina slaakt angstige onverstaanbare klanken. Sylvain blijft aan de jekker trekken)* Nog efkes op de tanden bijten, mevrouw. We zijn er bijna.
- Sylvain slaagt er in de jekker over Tina's hoofd te lichten. Terwijl hij daarmee bezig is, valt Tina's bril op de grond, net voor Johnny's voeten.*
- JOHNNY Nondedju, wat krijgen we nu? *(neemt de bril op, gaat ermee bij Babe)* Bwah! Zie ne keer, sjoie. Zoiets lelijk. Dat draagt toch niemand, zeker. *(gooit de bril achter zich de zijkant in)*
- BABE Maar Johnny, wat doet gij nu?
- De anderen hebben dit niet gezien. Ze zijn bezig met de jekker en Tina schikt haar haren.*
- TINA Mijn bril? Michel, waar is mijn bril?!
- BIG MAC *(kijkt rond)* I don't know, Tina darling.
- BABE Euh... ik heb daar zo iets raars naar die kant zien vliegen.
- Big Mac gaat naar de zijkant, Johnny doet teken aan Babe dat ze beter kon zwijgen.*
- SYLVAIN *(bekijkt nog steeds de jekker)* Ja, die rits moet vervangen worden.
- TINA *(jammerend)* Mijn bril! Michel?!

- BIG MAC *(op met een kapotte bril, de glazen zijn stuk)* Tina darling, de glazen zijn kapot. *(geeft de bril aan Tina)* Ik heb het u nog gezegd hé. Zo'n grote veranda op uwe neus, daar moest vroeg of laat glasbreuk van komen.
- BABE *(port Johnny)* Kom Johnny, we zijn hier weg. Subiet kunnen we die glazen koepel nog betalen. *(af met Johnny)*
- TINA *(kwaad tot Sylvain)* Maar ik roep nog heel de tijd dat dat glas aan 't loskomen was. Hoort gij dat dan niet, bananenslikker?
- BIG MAC Rustig, Tina darling, rustig.
- SYLVAIN Bananen...? Sorry, ik hoorde u wel roepen, maar ik verstond u niet.
- TINA *(zet de bril op)* Allee, zie mij hier nu staan. Dat is toch geen zicht zo zonder zicht. Ik kan nog niet eens zien wanneer ze mij zien staan. En ze zien mij al zo weinig staan. Dus als ze mij zien staan, wil ik het zien.
- BIG MAC Keep cool. Keep cool. Don't worry. Be happy!
- TINA *(grijpt Big Mac vast)* Komaan, Michel, we zijn hier weg. Wijs me de weg. *(beiden af)*
- SYLVAIN *(roept hen na)* En de jekker? Gaat ge hem niet nemen? Wil ik u misschien bellen wanneer er een nieuwe rits in zit? Dat is een kleine moeite hoor.... *(maar ze zijn blijkbaar al verder, voegt er dan stiller aan toe)* Dan moet u mij wel... uw telefoonnummer... geven... *(zucht)* Tja... niks aan te doen. *(gaat met de jekker achter de toog.)*

SCENE 10

Sylvain probeert aan zijn toog nog even de rits los te krijgen.

DIEVEGGE op met ballonnen onder haar kledij (maar die zien we uiteraard niet). Ze heeft heel wat kleren bij zich.

SYLVAIN Dag mevrouw. *(de vrouw knikt alleen maar. Hij gaat naar een hokje en opent voor haar het gordijntje)* Doet u maar rustig aan, mevrouw. U heeft alle tijd.

De vrouw stapt in het hokje Sylvain trekt het gordijntje dicht Hij gaat weer naar zijn toog. Neemt er een papier en begint te schrijven, bekijkt daarbij het kaartje van de jekker.

GELUID : achter scène : ballon ontploft.

SYLVAIN Tiens, hoorde ik nu een ballon? *(voelt zijn hoofd)* Och, 't zal maar inbeelding zijn. *(bij blaast, neemt zijn gsm, duwt nummer)* Hallo Rudy, jongske... gewoon, om u eens te horen... Nee, 't is gewoon... ik wil naar huis, jongske... moe... Och... de mensen... ik wil alleen zijn.... nee,

natuurlijk niet zonder u... hoe, jij gaat ook stoppen? Nu... ge gaat naar huis lekker eten gereed maken... hmm, da sla ik niet af... Nee, Rudy, geen feestje... nee, geen feestje... dan duikt ge met René weer in de keuken en zo... wij tweetjes... Ge komt mij straks halen... da's goed, jongske. Ge zijt een schatteke.

FABIAN en ANNICK op. Annick heeft een smalle jeans en een hemd bij.

SYLVAIN Ja, er komt volk binnen... Tot straks. Vergeet me niet, hé! (draait zich om met de gsm, gooit kusjes, haakt dan in en gaat gewoon verder doen achter zijn toog)

ANNICK Hier Fabian, hier zijn er paskamertjes vrij.

FABIAN (treuzelt) Ja... euh... ik weet niet... Misschien liever...

ANNICK Maar wat is er nu? Vooruit, spring in dat kotteke.

FABIAN (opent een gordijntje van hokje, kijkt in het hokje, komt dan terug bij Annick)
Dat zijn zo'n kleine kottekes. Ziet dat nu toch eens, hoe klein. Ik heb nog nooit zo'n petieterige paskamertjes gezien.

ANNICK Maar dat zijn toch gewone kottekes. Voor één persoon. Hier. (geeft broek) Probeer eerst die broek. En dan dat hemd. (hangt hemd in hokje)
Vooruit!

FABIAN (aarzelt) Annick... ik...euh... Zijt ge zeker dat deze broek niet te smal is? Die ziet er maar kleintjes uit. Denkt ge niet?

ANNICK Fabian, liefsteke, ge hebt ze juist zelf gekozen. Ge moest absoluut een smalle jeans hebben en nu vindt ge ze te klein. Ik probeer u te begrijpen, maar ge moet nu niet te moeilijk doen.

FABIAN Ja maar... (piept nog eens in het hokje) Allee, ik weet niet... dat hokje zo klein, die jeansbroek zo smal... en ik zo... zo groot, allee. Verstaat ge?

SYLVAIN (komt vanachter de toog) Kan ik misschien helpen?

ANNICK Ja, meneer, ziet ge... We zijn al een paar weken een koppel. Maar we wonen nog niet bijeen hé. Maar misschien...binnenkort... Verstaat ge? En nu gaan we voor de eerste keer samen kleren kopen. Zalig! Ge leert mekaar pas echt kennen als ge samen gaat winkelen. Pas op, zijn manier van aan- en surtout van uitkleden heb ik al ontdekt, zenne meneer. Maar verder dan zijn jas, zijn hemd en zijne plastron ben ik wel nog niet.

FABIAN Zeg Annick, het is al wel hé. We hebben samen nog gene vuile was en gij hangt hem al direct buiten, gij.

- ANNICK Zijt gij nu nog niet aan 't passen? Vooruit, liefsteke. Ik wist niet dat ge zo traag kon zijn. *(tot Sylvain)* Ziet ge 't meneer, weer iets dat ik weet van mijn lief.
- SYLVAIN Gaat u gerust in het pashokje. U moet geen schrik hebben, er staan geen camera's in hoor. U bent er helemaal alleen.
- FABIAN *(schrikt, neemt hemd uit hokje)* Alleen?! Euh... kan ik hier dan niet passen? Ik bedoel... hier zo? *(gaat aan de kledingrekken staan, legt hemd op rek, de broek heeft hij nog vast)*
- SYLVAIN Sorry? Ik begrijp u niet. Wat bedoelt u juist... Hier zo?
- ANNICK Ge kunt toch in dat kotteke gaan, liefsteke? Wat scheelt er nu toch? Voelt ge u niet goed?
- FABIAN *(neemt Annick bij de arm en komt met haar naar de kant, fluistert verlegen tot Annick)* Ik moet u iets bekennen, schatteke. Ik durf eigenlijk niet in zo'n kotteke gaan.
- ANNICK *(luid)* Hoe, ge durft niet in zo'n kotteke gaan?!
- SYLVAIN Sorry? Is er iets mis met het pashokje?
- ANNICK *(tot Sylvain)* Hij durft niet in dat kotteke gaan. Allee, hebt ge nu zoiets al gehoord!
- FABIAN Ssst! Moet iedereen dat horen? *(fluistert tot Annick)* Ik heb... euh... claustrofobie...
- ANNICK *(luid)* Hebt gij claustrofobie?!
- FABIAN Ssst! Iedereen moet dat niet weten.
- ANNICK Ik ben blij dat ik het weet. *(tot Sylvain)* Voilà meneer, ziet ge dat nu... Ik heb het gezegd hé. Ik leer mijn lief kennen bij het winkelen. Het is een clastro.
- FABIAN Ssst!
- SYLVAIN Sorry, maar hij moet wel zo'n jeansbroek passen, hoor. Want die zijn meestal te lang.
- ANNICK Mag hij zijn broek hier dan uitdoen, meneer?
- SYLVAIN Tja... dat is eigenlijk niet gebruikelijk. Het is nogal ongepast om hier...
- ANNICK *(plaatst Fabian achter de aap)* Hier, liefsteke. Zet u achter dat apeke hier.
- FABIAN Jamaar... *(komt van achter de aap)*

- ANNICK Vooruit, doe nu uw broek uit. We zijn hier toch onder ons. En meneer hier heeft wel al meer blote benen gezien. Hé meneer?
- SYLVAIN Sorry?
- ANNICK Allee, wat is 't? Moet ik uw tirette opentrekken? (wil het doen)
- FABIAN (deinst achteruit) Annick! Als ge durft...!
- SYLVAIN Het is vrij kalm momenteel. U kunt het gerust riskeren.
- ANNICK Vooruit, liefsteke, doe uw schoenen uit. Er komt niemand af.
- FABIAN (schrikt) Mijn schoenen?
- ANNICK Hoe gaat ge anders uw broek uittrekken?
- FABIAN Jamaar, als ik mijn schoenen uitdoe, sta ik op mijn kousen.
- ANNICK (tot Sylvain) Niet aantrekken hoor, meneer, zolang ik niks mankeer, krijg ik hem wel weer goed.
- FABIAN (fluistert tot Annick) Ik... euh... ik heb zweetvoeten.
- ANNICK (luid) Zweetvoeten ook al?! Gij zijt een zwetende claustro?
- FABIAN Ssst! Gaat ge nu zwijgen!
- SYLVAIN Naar mij moet u niet zien. Ik weet niet waarover u het hebt. Ik heb niks gehoord... (voegt er stil aan toe) ...over zweetvoeten.
- ANNICK (tot Sylvain) Gij hebt hier toch nog al mensen met zweetvoeten gehad, hé meneer?
- SYLVAIN Alle dagen, juffrouw. Om niet te zeggen: alle uren. Het is een veel voorkomend verschijnsel. (ziet volk naderen) Ai, daar zijn mensen.
- FABIAN Mensen? Nee... ik heb mij bedacht. Ik moet geen broek hebben. Ik heb nog broeken genoeg thuis. Massa's broeken. Ik zou er een winkel kunnen in beginnen. In broeken. Zoveel broeken dat ik er heb, daar hebt ge geen gedacht van.
- ANNICK Blijf nu maar even staan, want ze zijn hier.
- MODEST en CHARLOT op. Fabian verstoopt zich achter de aap.
- SYLVAIN Ha! Meneer Modest en madam Charlot. Terug van weggeweest?
- MODEST Nee jong, terug van Scherpenheuvel.
- CHARLOT Modest, wat es 't? Gaat ge zwijgen, ja? Of ge zegt weer te veel en krak.

- SYLVAIN Zozo... Scherpenheuvel... jaja... En wat kan ik voor u doen?
- MODEST Niet veel, meneer. Niet veel. Ons Charlot zal 't u uitleggen. Ik heb mijne krak gekregen hé meneer. Mijne krak hé, jong.
- CHARLOT Tegenslag, meneer. Scherpenheuvel was ook niks voor onze Modest. Hij heeft daar een licht attackske gekregen in de processie. Te lang moeten staan met dat kaarske van hem en pfft.... Vlammekeken uit en Modesteke viel plat.
- SYLVAIN Op zijn rug toch niet zeker? *(Modest knikt bevestigend)* Oei.
- MODEST Ik weet niet wat ik eerst moet hebben: rugpijn of hartzeer.
- CHARLOT Modest, wat es't? Zijt ge weer aan 't klagen? *(tot Sylvain)* We zoeken nu iets gemakkelijk, meneer. Iets om mee thuis te blijven. Iets huiselijks, allee.
- SYLVAIN Tja... eens kijken *(zoekt op een rek wat spullen)*
- ANNICK *(fluistert tot Fabian die nu achter de aap staat)* Zeg, is dat nu voor die zweetvoeten dat ge...?
- FABIAN *(zijn hoofd vanachter aap)* Annick, ge moet dat niet altijd herhalen. *(hoofd vlug weer weg, staat volledig achter de aap)*
- CHARLOT *(kijkt om, tot Annick)* Dienen aap sprak. Zei dienen aap nu niks?
- ANNICK Nee... natuurlijk niet.
- SYLVAIN *(heeft ondertussen een paar kledingsstukken uit het rek genomen)* Iets huiselijks. Wat denkt u hiervan, mevrouw? Gemakkelijke spulletjes. Groot, breed en luchtig.
- CHARLOT We zullen eens proberen. *(tot Modest)* Allee Modest, schiet u dat aan.
- SYLVAIN Hier is er plaats. *(gaat de kledingstukken in een vrij hokje hangen)*
- CHARLOT *(wanneer Modest wat treuzelt)* Modest wat es't? Hups!
- MODEST Hups... jaja, dat zal wel. *(af in zijn hokje, gordijntje dicht)*
- CHARLOT *(trekt gordijntje open)* En blijf maar zitten tot ik weer kom. Ik ga terwijl eens kijken naar de lingerie-afdeling. Ik moet ne nieuwe soutien hebben. Nen huiselijken.
- MODEST *(off hokje)* Charlot begot, ne soutien?! Maar dat gaat lang duren hé, ik weet dat. Ik ken u.
- CHARLOT Modest, wat es't? Kommentaar? *(tot Sylvain)* Tot subiet hé. *(af)*

Fabian komt vanachter de aap.

ANNICK Vooruit, Fabian, past nu even dat hemd. (neemt hemd dat over het rek lag)

SYLVAIN U mag hier gerust hemden passen, hoor.

FABIAN (tot Annick die met het hemd bij hem gekomen is) Euh... liever niet eigenlijk. Ik ben mijn deodorant vergeten en dan...

ANNICK Jamaar, ge hebt u toch gewassen, liefsteke.

FABIAN (fluistert tot Annick) O, maar dat is niet voldoende. Na vijf minuten zweet ik zo hevig onder mijn oksels dat mijn armen ervan lekken.

ANNICK (luid) Het is niet waar! Onder uw oksels?!

FLORENCE op. Ze heeft een anorak bij. Fabian duikt weer weg achter de aap.

FLORENCE Bonjour, monsieur Sylvain. Het is ik ga nen anorak pas voor te marcheer in de regen. Capitain Hendrickx wil de berg intrek avec moi. Om mij daar te versier op den top van van de Vesuvius, il dit. Daar skiet hij vuur en vlam, il dit. Hihi.... (gaat een vrij hokje binnen, trekt gordijntje dicht)

FABIAN (komt vanachter de aap) Kom, we zijn hier weg, Annick.

ANNICK Wacht even. Eerst eens zien of ge ermee staat. (houdt hemd voor Fabian)

FABIAN Annick, doe dat hemd weg! Alstublieft! (niest)

GELUID : achter scène : ballon ontploft.

SYLVAIN Wat is dat?

Fabian niest nogmaals.

ANNICK Zeg nu niet dat ge door dat hemdeke moet niezen.

FABIAN Annick... ik...

ANNICK Stop. Ik weet het al. Hooikoorts?

FABIAN (fluistert) Allergisch aan synthetische stoffen.

ANNICK (luid) Zeg, wat nog allemaal?! Fabian, ik wil het nu weten! (tot Sylvain) Het is toch waar hé, meneer? Ik mag toch weten met welk vlees ik in de kuip kruip.

SYLVAIN Jazeker, juffrouwetje, absoluut.

ANNICK (tot Fabian) Wel... wat nog?

FABIAN Goed dan. Ik zal het zeggen. Ik heb... euh... hoogtevrees.

- ANNICK Het is daarmee dat ge ons matras op de grond wilt hebben.
- FABIAN En... euh... mijne bloeddruk is wat aan de lage kant. Ik zie zwarte plekken als ik mij buk.
- ANNICK Is dat alles?
- FABIAN Dat zal het zijn, Annick. Er kan later nog wat bijkomen natuurlijk.
- ANNICK (lacht) We zullen ervoor sparen.
- FABIAN Ziet ge mij nog graag?
- ANNICK Natuurlijk. Aan wie mankeert er nu niks. Ik ben heel blij dat ik u beter leren kennen heb. Kom hier, mijn zwetend lagedruk-claustroke met hoogtehooikoorts. (trekt hem naar zich toe, kust hem)
- SYLVAIN Liefde is... mekaars gebreken aanvaarden.
- DIEVEGGE op uit hokje. Ze is nog even dik. Ze trekt vlug het gordijntje weer dicht.
- DIEVEGGE Ik heb niks gekocht, meneer. Ik heb alles in het hokje laten hangen.
- SYLVAIN Geeft niet, mevrouw, ik hang alles wel mooi terug.
- DIEVEGGE Merci. (maakt zich vlug uit de voeten – af)
- ANNICK Amai, die is precies gehaast.
- SYLVAIN Zeg dat wel. (opent het gordijntje van het hokje, schrikt) Kijk nu, potverdorie! Allemaal ballonnen!
- FABIAN Oh, ik snap het. Ze had die ballonnen onder haar jas gestoken...
- ANNICK Wat zijt gij slim, liefsteke.
- SYLVAIN Ja, en nu is ze er met die kleren vandoor! Hé! Kom terug! Hou die vrouw tegen! (rent af)
- ANNICK (neemt plots Fabian vast, zwoel) Ik wil u nu, Fabian! Hier!
- FABIAN Maar... Annick... allee toe...
- Modest op uit zijn hokje, heeft de spulletjes over zijn arm.
- MODEST Ik hou dat hier niet meer uit. Charlot begot! Gij met uw soutiens! Ge laat mij hier ferm zitten. (kijkt naar de twee) Oh... euh... tortelduifkes... schoon zenne... 'k wou dat ik dat ook nog kon... (terwijl hij weggaat) Charlot begot! (af)
- ANNICK (heeft zich intussen rond Fabian geplooid) Grrr...

- FABIAN *(probeert zich los te wringen)* Annick, alstublieft zeg! Hier toch niet!
- ANNICK Fabian... ik heb het zitten...
- FABIAN Maar enfin...
- ANNICK *(bijna zwevend naar hokje – neemt er een tweetal ballonnen, gooit ze in de lucht)*
Die ballonnen. *(komt dan weer bij Fabian, plooit zich opnieuw rond hem)*
- FABIAN Wat hebben die ballonnen daar nu mee te maken?
- ANNICK Alles. Wanneer ik een ballon zie, dan komt het mij op. Dan moet ik het doen. Het is eender waar. Alles en iedereen moet er dan aan geloven. Grrr... Fabian... neem me!
- FABIAN Annick! Kom tot uzelf! Wat is dat toch met die ballonnen?
- ANNICK Oh Fabianneke... de eerste keer deed ik hèt met een ballonvaarder.
- FABIAN Wablieft?!
- ANNICK Met een ballonvaarder. In zijn vliegding. In die mand onder zijn grote ballon met reclam op voor Spic en Span. Oooh... het was een fantastisch hoogtepunt. Van dan af krijg ik regelmatig ballonorgasmes. Als ik er eentje zie vliegen, vlieg ik erin.
- FABIAN *(trekt zich weg van haar)* Ge krijgt toch geen orgasme als ge met Spic en Span aan 't kuisen zijt?
- ANNICK Kom hier... dat ik u in de vlucht pak.
- FABIAN Jamaar, ik heb hoogtevrees en... nog van alles. *(terwijl hij zich verder wegtrekt, legt hij de kleren op een rek)*
- ANNICK Kom dan toch, tijger.
- FABIAN Die ballonnen moeten hier weg!
- ANNICK Laat die ballonnetes hun werk maar doen.
- FABIAN Ik wist niet dat gij... dat gij ook iets mankeerde.
- ANNICK *(bij hem)* Ja, ge leert mekaar kennen als ge samen gaat winkelen. *(grijpt hem plots vast en sleurt hem in hokje met de ballonnen, ze trekt het gordijntje dicht)*
- FABIAN *(off hokje)* Mijne claustro...!

GELUID : achter scène : verschillende ballonnen ontploffen.
RENATE op.

RENATE Is hier iemand?

SYLVAIN op.

SYLVAIN Ja, mevrouw? Wat zal het zijn? O... maar het is...u bent...?

RENATE Zeg maar Renate. Ik kwam u bedanken omdat ge mij geholpen hebt met uw zon- en regentheorie. Ge weet wel, het licht in de donkere nacht aan het einde van de tunnel en zo...

SYLVAIN Welwelwel, dat hoor ik graag. Dat maakt mij gelukkig, mevrouwtje.

RENATE Renate. En aan de andere kant van de brug stond Ruben. Mijne Ruben. Hij aan de ene kant en ik aan de andere kant, klaar om te springen.

SYLVAIN Sorry? Jullie wilden toch niet...?

RENATE We hadden net adieu geroepen tot de wereld.

RUBEN op.

RUBEN Ja, m'n beste Sylvain. (draagt gedicht voor) "En we keken nog eenmaal om en... het was liefde op het eerste zicht. We schoten in een lach en keken naar het licht."

RENATE (bij Ruben, geeft hem een arm, ook voordragend) "Het licht in de duisternis! En in onze hel werd het kermis. Ruben Betuwe... voor altijd de uwe."

RUBEN "Renate, m'n sonate, ik kan het niet laten M'n lichtvoetig wicht! M'n lichtgewicht! M'n zonnegedicht!" (Beiden smoorverliefd af.)

SYLVAIN (roept hen na) U moet zeker niks meer hebben? Iets dat rijmt, misschien?

FRANS en MARJET op. Frans heeft dat kostuum aan en de zwemvliezen.

MARJET Zeg, snijbooneke, mijne Frans is hier om zijne numero te doen Ge hebt toch efkes de tijd?

FRANS Ah ja, hé Philemon, ge hadt er toch naar gevraagd

SYLVAIN Ja... euh... dat is wel waar. Ik had wel gezegd dat ik uw nummer eens wilde zien... maar...

MARJET (kijkt naar zijkant) Zeg, maar wat is dat ginder? (af)

FRANS Frits, efkes maar. Ik denk dat gij mijnen act kunt verkopen. Gij kent nogal veel mensen, en...

MARJET (weer op) Nondedomme, ze zijn daar met onzen bus bezig. Frans, kom jong, of ze kleden ons uit tot op ons gat. (af)

FRANS Etienneke, wij zien mekaar nog wel hé. *(af)*

SYLVAIN *(droog)* Dag Frans. *(begint aan de rekken de kleren te schikken)* Amai zeg, wat is dat hier vandaag.

CHRISSIE op.

CHRISSIE Shit! Sylvain, d'er staat daar nen bus vlak voren uw etalage!

SYLVAIN Ja, da's van zotte Frans en Marjet.

CHRISSIE Awel, ze hebben die zotte Frans en Marjet op hun eigen bus gezet! Show zeg! En heel den hoop rijdt mee naar het politiebureau. *(kijkt naar zijkant)* Hay Rudy!

RUDY op.

RUDY *(tot Chrissie)* Ah, hier zijt ge. *(tot Sylvain)* En venteke? Ziet ge mij nog graag? Ik kom u halen. Kunt ge hier weg?

SYLVAIN Ik kan misschien een vervanger vragen van de afdeling hiernaast. Maar er zitten er nog in een hokje. *(wijst het hokje van Fabian en Annick aan)*. *GELUID: achter scène : ballon ontploft.)* En ook Florenceke zit hier nog.

RUDY Jamaar, ons feestje...

SYLVAIN Maar enfin, ik had toch gezegd: geen feestje.

RUDY Maarten en René komen niet.

CHRISSIE Maar wij wel. Rudy heeft ons uitgenodigd. Keineig. En Peter komt mee. Die vindt het ook keineig.

SYLVAIN Rudy...?

CHRISSIE Ge vindt het toch goed?

RUDY *(wanneer Sylvain hem aankijkt)* Sorry venteke...

SYLVAIN Maar jongske... Maar bah ja, ik vind dat goed.

CHRISSIE Wauw! Keitof! Ik ga het direct aan Peter zeggen! *(af)*

RUDY En probeert gij hier een vervanger te vinden, dat ge weg kunt. Ik doe eerst nog rap enkele boodschappen voor het feestje. We zijn nu met twee man meer. *(af)*

SYLVAIN Een vervanger? Hier? Wie kan dat hier lang uithouden?.. Dat is hier een echt duivenkot. In en uit... op en weg...

HENDRIX op.

SYLVAIN Voilà, wat ik heb gezegd.

HENDRIX (komt kordaat naar midden gestapt) Ter plaatse rust! (zet zich in rusthouding)
Is Florence De Cuvelier nog niet klaar met haar manoeuvres?

SYLVAIN Oh, Kapitein Hendrix. Jaja, Florenceke is hier nog. Ze zit daar.

HENDRIX (naar haar hokje toe, roept) Florence! Zijt gij aanwezig!? Op het appèl!

Florence op uit haar hokje.

FLORENCE Ooh... ge zijt hier. Monsieur Sylvaineke, die anorak is trés bien. Zeg, ik was toch wel in slaap geval zeker. En ik heb gedroomd. Van... euh... euh...

HENDRIX (fier, borst vooruit) Van mij, Florenceke?

FLORENCE We hebben nogal gerollebol....Hihi... op de vloer...

HENDRIX Blij dat te horen... Rollebollen... wij...

FLORENCE Hihi... op de vloer...

HENDRIX Over de vloer?! Holalala! Wat een manoeuvres!

FLORENCE Mijn Antoineke en ik... hihi.. (lachend af)

HENDRIX Ah... maar... dat is een verkeerde compagnie! (af)

SYLVAIN Holala...

JAAK en BEATRICE op. Ze blijven aan de ingang staan.

SYLVAIN En 't houdt nog niet op... 't is hier de zoete inval...

JAAK Beatrice, verkondig uw eigen mening. Al zijt ge nog zo stom, laat u niet doen in de wereld, of ze verkrachten u waar ge zelf bij zijt. Hoe dikwijls moet...

BEATRICE Ja zoetje, ik weet het allemaal. Ge hebt het me al duizend keer gezegd, maar ik heb niks te zeggen.

JAAK Luister dan naar mij! Ik verzeker je...

BEATRICE Neen! Jaak, ik wil niks meer horen over verzekeringen. Hou alstublieft uw mond over die brandpolissen en bonus malusstelsel en weet ik veel.

JAAK Jamaar, kijk naar mij. Heb ik het niet ver gebracht? Kijk dan toch!

BEATRICE Ja. Ik kijk. En ik zie een dikke opschepperige lul! (gaat kwaad af)

JAAK Beatrice! Wat durft gij daar te zeggen?! Maar gij slaat door! Gij hoort thuis in een gekkenhuis!

SYLVAIN Zeg dat wel... een gekkenhuis.

BARBARA op.

BARBARA Maar nu zou ik toch eens iets willen weten? Waarvoor staat die aap hier nu eigenlijk?

SYLVAIN Wel, het zit eigenlijk zo...

JAAK Ik verzeker het u.... 't Loopt hier vol met aangeklede apen.

BARBARA Ah ja... dat is't! Natuurlijk! 't Leven is een apekot

Annick en Fabian op uit hun hokje.

FABIAN Om gek van te worden!

SYLVAIN Welkom dan in dit gekkenhuis!

ANNICK Maar we hebben toch mekaar leren kennen

Allen op. Verspreiden zich aan de kledingrekken. Ze beginnen kleren en attributen aan te trekken, uit te wisselen enz...

DE SCHRIJVER op uit hokje 'buiten gebruik' met zijn laptop. Hij groet iedereen. Ook het publiek.

SCHRIJVER Goeienavond. Ik ben een schrijver in het apenkot. Mijn toneelstuk is af. Maar opgepast! Het is nogal... ongepast!

De schrijver gaat af. Al de anderen staan plots onbeweeglijk zoals mannequinpoppen.

